

การดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ

อาร์มิน คริตชิงเงอร์

สารบัญ

ข้อที่ 1	บทที่ 1: เรื่อง พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?	2
ข้อที่ 2	บทที่ 2: เรื่อง ความเชื่อคืออะไร?	9
ข้อที่ 3	บทที่ 3: เรื่อง การดำรงอยู่โดยความเชื่อ	17
ข้อที่ 4	บทที่ 4: เรื่อง ความเชื่อมาก และความเชื่อน้อย	27
ข้อที่ 5	บทที่ 5: เรื่อง การเติบโตในความเชื่อ	20
ข้อที่ 6	บทที่ 6: เรื่อง ในพระฉายาของพระเจ้า	43
ข้อที่ 7	บทที่ 7: เรื่อง อำนาจแห่งบาป	51
ข้อที่ 8	บทที่ 8: เรื่อง อิสรภาพจากบาป	58
ข้อที่ 9	บทที่ 9: เรื่อง ชัยชนะเหนือความบาป	66

©2020 Armin Kritzinger

All Rights Reserved.

Book Edited Version 3

arminkritzinger@live.com

www.trustthisword.com

YouTube: Armin Kritzinger

บทที่ 1

พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?

คุณเคยได้ยินเกี่ยวกับซานตาคลอสไหม? มีคนเคยเล่าให้ผมฟังว่าเขาเป็นชายแก่อ้วนท้วนที่สวมใส่ชุดสีแดงและขาวอาศัยอยู่ที่ขั้วโลกเหนือ แต่ละปีในช่วงคริสต์มาสเขาจะให้ของขวัญแก่เด็กๆ แต่ความจริงแล้วซานตาคลอสไม่มีอยู่จริง ทุกอย่างเป็นเรื่องโกหกและช่างน่าเศร้าที่ผมเชื่อเรื่องโกหกนี้

มานานหลายปี เด็กๆหลายคนยังคงเชื่อว่าซานตาคลอสมีอยู่จริง การเชื่อบางสิ่งบางอย่างไม่ได้หมายความว่าสิ่งนั้นเป็นจริงเสมอ เราต้องดูที่ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงเท่านั้นที่จะระบุสิ่งที่เป็นความจริงได้ บางคนเชื่อว่าทุกศาสนาล้วนแต่หลอกลวง พวกเขาเชื่อว่าศาสนาเหล่านั้นแค่ได้รับการสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้คนจากต่างวัฒนธรรมมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น บางคนยังเชื่ออีกว่าทุกศาสนานั้นดี ดังนั้นจึงไม่สำคัญว่าคุณจะเชื่อศาสนาใด แต่สิ่งใดละที่เป็นข้อเท็จจริงของศาสนาเหล่านั้น? เราจะต้องดูที่ข้อเท็จจริง เพียงเพราะพวกเขามีความคิดเช่นนั้นไม่ได้ทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นความจริงเสมอไป ผมเคยได้ยินคริสเตียนบางคนบอกว่าพระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเขา เขาจึงรู้ว่าพระเจ้ามีอยู่จริง กรณีนี้อาจโน้มน้าวใจคริสเตียนผู้นั้นได้แต่คงไม่อาจโน้มน้าวใจเพื่อนของผมที่เป็นคนมุสลิมซึ่งเชื่อว่าคำอธิษฐานของเขาก็ยังได้รับคำตอบเช่นกัน ดังนั้นเขาจึงเชื่อว่าศาสนาของเขาก็ถูกต้อง หรือสำหรับเพื่อนชาวพุทธของผมที่เชื่อ

ว่าคำอธิษฐานของเธอก็ได้รับคำตอบดังนั้นศาสนาของเธอก็ถูก จากกรณีนี้จะเห็นได้ว่าประสบการณ์ส่วนตัวเป็นความจริงสำหรับคนที่ได้ประสบพบเจอ แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นความจริงสำหรับคนอื่น ๆ เพราะพวกเขาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าประสบการณ์นั้นเป็นความจริง หรือเป็นเพียงแค่การสร้างเรื่องขึ้นเพื่อพิสูจน์สิ่งที่เขาเชื่อเท่านั้น

ผมไม่เคยเห็นใครที่สนุกกับการถูกโกหก ดังนั้นเมื่อพูดถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้า มันจะเป็นเพียงแค่เรื่องโกหกเช่นเดียวกับเรื่องของซานตาคลอสหรือไม่? แล้วหลักฐานใดละที่สามารถยืนยันการมีอยู่จริงของพระเจ้า?

1. พระคัมภีร์สอนอะไรที่เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้ใดคือพระเจ้า?

อิสยาห์ 41:23 จงแจ้งแก่เราว่าต่อไปนี้จะเกิดขึ้น เพื่อเราจะรู้ว่าเจ้าเป็นพระ เออ จงทำดีหรือจงทำร้าย เพื่อเราจะได้ขยาดและดูกัน

หมายเหตุ: พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่าถ้าผู้ใดสามารถทำนายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างละเอียดและแม่นยำ 100% แสดงว่าผู้นั้นเป็นพระเจ้า ต้องไม่ใช่ 90% หรือ 99.99% แต่ต้องเป็น 100% ซึ่งตามหลักวิทยาศาสตร์หรือโดยธรรมชาติแล้วเป็นไปได้ที่ใครคนหนึ่งจะทำนายเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างถูกต้อง 100% เพราะสิ่งนั้นไม่ได้เป็นไปโดยธรรมชาติแต่มันเป็นสิ่งที่เหนือกว่าธรรมชาติ ถ้าผู้ใดสามารถทำได้อนั้นแสดงว่าผู้นั้นมีอำนาจที่เหนือธรรมชาติ มีหลายคนที่คาดเดาเกี่ยวกับอนาคต อาจจะมีผู้ที่ทำนายได้อย่างถูกต้อง 99.99% แต่พระคัมภีร์กล่าวที่ต้องเป็น 100% เท่านั้น หากผู้ใดที่สามารถทำนายเกี่ยวกับอนาคตได้อย่างละเอียด 100% ผู้นั้นสมควรที่จะได้รับการเรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเหนือธรรมชาติ

2. พระเจ้าในพระคัมภีร์ได้เรียกพระองค์เองไว้ว่าอย่างไร?

อิสยาห์ 46:9 จงจำสิ่งล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา

หมายเหตุ: พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าพระองค์คือพระเจ้าและไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน

3. อะไรคือเหตุผลของพระเจ้าในข้อที่ 10 สำหรับเหตุผลหลักที่พระองค์ใช้ในข้อที่ 9?

อิสยาห์ 46:10 ผู้แจ้จ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้จ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณ

หมายเหตุ: พระเจ้าในพระคัมภีร์ตรัสว่าพระองค์สามารถที่จะทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดในอนาคตอย่างละเอียดและถูกต้อง 100% พระองค์ตรัสว่าอำนาจเหนือธรรมชาตินี้คือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้าและไม่มีผู้เป็นเหมือนพระองค์ พบได้ใน อิสยาห์ 42:8-9

4. พระเยซูได้ตรัสบางอย่างที่คล้ายคลึงกันไว้ในพระคัมภีร์หรือไม่?

ยอห์น 13:19 เราบอกท่านทั้งหลายเดี๋ยวนี้อีก่อนที่เรื่องนี้จะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้วท่านจะได้เชื่อว่าเราคือผู้นั้น

หมายเหตุ: พระเยซูในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ได้กล่าวประโยคที่คล้ายคลึงกันมากกับสิ่งที่เราพบในพันธสัญญาเดิมในอิสยาห์ 46:9-10 พระเยซูตรัสว่าพระองค์สามารถทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างละเอียดและถูกต้อง 100% และอำนาจเหนือธรรมชาตินี้จึงเป็นสิ่งที่แสดงว่าพระองค์เป็นผู้วิเศษ

5. พระเจ้าได้ทรงทำนายเกี่ยวกับกรุงบาบิโลนในโบราณไว้อย่างไร?

อิสยาห์ 13:19-20 และบาบิโลน ซึ่งโอ้อ่าในบรรดา
ราชอาณาจักร เมืองที่สง่าและเป็นที่ภูมิใจของชาวเคล
เดีย จะเป็นดังเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เมื่อพระ
เจ้าทรงคว่ำมันเสีย นั้น จะไม่มีใครเข้าอยู่ในบาบิโลน
หรืออาศัยอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ คนอาหรับจะไม่
กางเต็นท์ของเขาที่นั่น ไม่มีผู้เลี้ยงแกะที่จะให้แกะของ
เขานอนลงที่นั่น

หมายเหตุ: พระเจ้าในพระคัมภีร์กล่าวว่ากรุงบาบิโลนโบราณจะไม่มีใครเข้าอาศัยอยู่อีก ปัจจุบันนี้เป็นเรื่องจริงไหม? เราสามารถไปดูสถานที่กรุงบาบิโลนโบราณในปัจจุบัน เราจะพบว่ามันอยู่ในซากปรักหักพังและไม่มีคนอาศัยอยู่ดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว พบใน เยเรมีย์ 51:26, 37

6. พระเจ้าทรงทำนายถึงการล่มสลายของประเทศอียิปต์ได้อย่างถูกต้องหรือไม่? แล้วประเทศอียิปต์จะกลายเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกอีกครั้งหรือไม่?

เอเสเคียล 29:15 จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาราชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย และเราจะทำให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้

หมายเหตุ: อ่านเอเสเคียล 30:4, 12-13 มีช่วงเวลาหนึ่งที่ประเทศอียิปต์เคยเป็นประเทศแนวหน้าของโลก เป็นศูนย์กลางของศิลปวิทยาศาสตร์และศาสนา

7. พระเจ้าทรงทำนายถึงเมืองไทรโบริออนไว้อย่างไร?

เอเสเคียล 26:12-14 ทรัพย์สมบัติของเจ้า ท่านจะเอาเป็นของริบ และสินค้าของเจ้า ท่านจะเอามาเป็นของปล้น เขาทั้งหลายจะพังกำแพงของเจ้าลง และจะทำลายบ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของเจ้านั้นเขาจะโยนทิ้งเสียกลางน้ำ เสียงเพลงของเจ้านั้นเราก็จะให้หยุด และเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าจะไม่ได้ยินอีก เราจะกระทำเจ้าให้เป็นศิลาโล้น เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระเจ้าได้ล้นวาจาแล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

หมายเหตุ: พระเจ้าทรงทำนายลักษณะของการทำลายและอนาคตอันเหลือเชื่อนับพันปีของสถานที่แห่งนี้ เมืองไทรโบริเป็นเมืองแห่งนักธุรกิจ อย่างไรก็ตามกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้เข้าโจมตีและทำลายเมืองนี้เสีย บาบิโลนไม่เคยพิชิตเกาะนี้ แต่ได้จัดข้าราชการไว้ประจำการในเกาะเพื่อทำหน้าที่เก็บส่วยแก่กรุงบาบิโลน เมืองไทรโบริแห่งแผ่นดินใหญ่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ในเวลานั้น แต่เมืองในเกาะดำรงอยู่เรื่อยไปจนผ่านช่วงเวลาของเปอร์เซีย เมื่อ อเล็กซานเดอร์ได้คุกคามเมืองไทรโบริ เมืองในเกาะนี้ก็ปฏิเสธที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของกรีก ดังนั้นอเล็กซานเดอร์จึงใช้ไม้และเศษซากจากเมืองเก่าของไทรโบริ

สร้างเส้นทางผ่านน้ำไปยังเกาะ ซึ่งสิ่งนี้สำเร็จตามคำพยากรณ์ของเอเสเคียล 26:12 กองทัพของเขาเดินเหนือน้ำไปยังเกาะและทำลายเมืองนั้นเสีย เขาฆ่าผู้นำและชายคนให้เป็นทาส เมืองนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่แต่ไม่ได้ใหญ่โตเหมือนดังที่เคยเป็นมา ต่อมาใน ค.ศ. 1291 เมืองนี้เกือบถูกทำลายอย่างสิ้นซากโดยซาราเซ็นส์ เส้นทางที่อเล็กซานเดอร์สร้างขึ้นผ่านน้ำได้ขยายเพิ่มขึ้นทุกๆปีจนมีความกว้างถึง 800 เมตร อาคารโบราณบางส่วนยังสามารถเห็นได้ในน้ำ และยังคงมีท่าเรือประมงทางด้านทิศเหนือของเกาะ อาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ในยุคของเอเสเคียลได้สูญสิ้นไปแล้วเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงตรัสไว้

8. เหตุการณ์อะไรพระเจ้าทำนายว่าจะปรากฏให้เห็นในธรรมชาติ?

วิวรณ์ 6:12-13 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลับมืดดำ ดวงจันทร์ระสอบนสัตว์ และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นสีเลือด และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่ออันถูกลมกล่ำพัดจนทำให้ผลที่ยังไม่ทันสุกหล่นลงหมด

หมายเหตุ: เหตุการณ์ทั้งหมดเหล่านี้ได้สำเร็จตามลำดับอย่างถูกต้อง ซึ่งในปี 1755 ได้เกิดแผ่นดินไหวที่รุนแรงที่สุดที่เคยถูกบันทึกไว้ หรือที่เรารู้จักกันทั่วไปว่าเป็นแผ่นดินไหวแห่งลิสบอน มันได้ขยายไปยังยุโรป แอฟริกา

และอเมริกา และสามารถรับรู้ได้ในกรีนแลนด์ เวสต์อินดีสในเกาะมาเดรา นอร์เวย์และสวีเดน สหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ มันครอบคลุมขอบเขตไม่น้อยกว่าสี่ล้านตารางไมล์ ซึ่งในแอฟริกาก็เกือบจะรุนแรงเท่าในยุโรป พื้นที่ส่วนใหญ่ของแอลเจียร์ถูกทำลาย และไม่ไกลจากโมร็อกโกหมู่บ้านที่มีประชากรประมาณแปดพันถึงหนึ่งหมื่นคนก็ถูกกลืนหายไป คลื่นลูกใหญ่กวาดชายฝั่งของสเปนและแอฟริกา เกิดน้ำท่วมในเมืองต่างๆและการสูญเสียก็ยิ่งใหญ่นัก ยี่สิบห้าปีต่อมาได้ปรากฏสัญญาณที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมีดลง เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 1780 คำทำนายนี้ก็เป็นจริง "วันมืด 19 พฤษภาคม 1780 - ตามในบันทึก ความมืดที่น่าทึ่งในวันนั้นขยายทั่วนิวอิงแลนด์

... สาเหตุที่แท้จริงของปรากฏการณ์ที่น่าทึ่งนี้ไม่มีใครรู้ "พจนานุกรมโนอาห์เว็บสเตอร์ เอ็ด ปี 1869 "เขียนถูกนำมาใช้ ... สัตว์ปีกกลับคืนสู่ที่พักและหลับไหล วัวควายรวมตัว ณ ท้องทุ่งและเอนกายนอน กบส่งเสียงร้อง นกน้อยขับขานบทเพลงยามเย็นและค้างคาวบินวนเวียนไปมา แต่มนุษย์รู้ว่าค่าค่านั้น ยังไม่ถึง" หนังสือเอสเซ็กซ์โบราณ (The Essex Antiquarian), เมษายน, 1899, ฉบับที่ 3, หมายเลข 4, หน้า 53, 54 หลังจากที่ยังคืน ความมืดก็หายไปและดวงจันทร์ก็ปรากฏ "ดวงจันทร์เต็มดวงเหมือนดั่งสีเลือด" สัญญาณเตือนถึงผลที่เกิดจากวันมืดและการพุดถึงมันบ่อยครั้งสร้างความตราตรึงลึกๆในใจของผม "โมโล บอสท์วิก ประวัติศาสตร์หินแห่งเบเวอร์ลี แมสซาชูเซต และในวิวรณ์ 6:13ได้สำเร็จในปี 1833" น่าจะเป็นฝนดาวตกที่โดดเด่นมากที่สุด... ที่เราเรียกว่าฝนดาวตกสิงโต วันที่ 12 พฤศจิกายน 1833 จำนวนของดาวตกเป็นที่คาดการณ์ว่าสูงถึง 200, 000 ดวงต่อชั่วโมงและตกต่อเนื่องเป็นเวลาห้าหรือหกชั่วโมง "ชาร์ลส์ เอ ยัง คู่มือดาราศาสตร์ หน้า 469" คนกล่าวว่า แม้ไม่ต้องจุดเทียนพวกเขาก็ไม่มีปัญหาในการอ่านหนังสือพิมพ์ทั้งคืนนั้น "วารสารวิทยาศาสตร์และศิลปะอเมริกัน ฉบับที่ 25, 1834 เรามีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์และประวัติศาสตร์ที่แสดงว่าพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นก่อนที่คำพยากรณ์เหล่านั้นจะสำเร็จ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นดังที่พระเจ้าได้ทรงตรัสไว้แล้ว หลายคนไม่ทราบและอาจไม่เคยได้ยินถึงข้อเท็จจริงนี้

9. เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับเราหรือไม่ที่ต้องแน่ใจ 100% ว่าพระเจ้ามีอยู่จริง?

ฮีบรู 11:6 แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอพระทัยของพระเจ้าย่ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์

หมายเหตุ: ชาตานผู้เป็นศัตรูของพระเจ้าไม่ต้องการให้ผู้คนได้เห็นหลักฐานการดำรงอยู่ของพระเจ้านั้นเป็นเหตุผลที่มีการตีความคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์อย่างแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามคำพยากรณ์เหล่านั้นยืนยันการดำรงอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

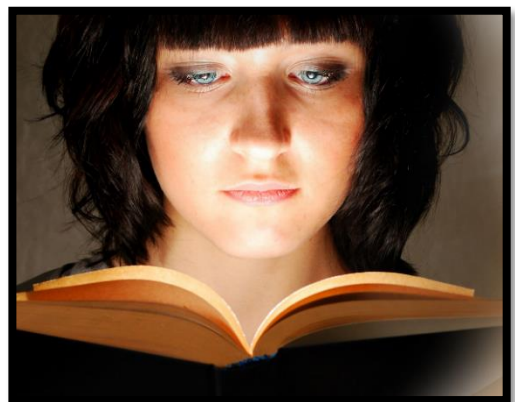
บทสรุป

การที่คุณพ่อคุณแม่หรือครูบาอาจารย์สอนเราถึงบางสิ่งบางอย่าง นั้นไม่ได้ทำให้สิ่งนั้นเป็นจริงเสมอไป หลายครั้งสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเชื่อก็ถูกพิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าว่าไม่เป็นความจริง เราต้องดูที่ข้อเท็จจริง พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่าถ้าผู้ใดสามารถทำนายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างละเอียดและถูกต้อง 100% แล้ว เราก็สามารถรู้ได้ว่าผู้นั้นเป็นพระเจ้า ความสามารถนี้ไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ดังนั้นจึงต้องเป็นความสามารถที่เหนือธรรมชาติ พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ตรัสว่าพระองค์ผู้เดียวมีความสามารถที่เหนือธรรมชาตินี้ เพราะฉะนั้นพระองค์คือพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างของการที่พระเจ้าในพระคัมภีร์ได้พยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตที่มีความแม่นยำ 100% ไว้แล้วก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์จริง ดังนั้นอะไรคือหลักฐานที่แสดงว่าพระเจ้ามียุ่จริง? พระวณะของพระเจ้า (พระคัมภีร์ไบเบิล) ที่ทำนายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างละเอียดและแม่นยำ 100% นั้นเองที่เป็นหลักฐานสำหรับการดำรงอยู่ของพระเจ้า ถ้าหากพระวณะเป็นความจริง และคำพยากรณ์ก็สำเร็จตามจริงแล้ว ในทางหลักการและเหตุผล ผู้ที่กล่าวพระวณะนั้นก็ย่อมดำรงอยู่จริง ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่เต็มไปด้วยคำพยากรณ์ พระคัมภีร์ไบเบิลจึงมีขอบเขตที่เหนือกว่าคัมภีร์อื่นๆ เช่น คัมภีร์อัลกุรอาน หนังสือของมอร์มอน หนังสือเดอะชีฟฟาเธอร์ คัมภีร์ของศาสนาฮินดู พุทธ เต๋า และแนวคิดที่ไม่ได้มีบันทึกไว้เกี่ยวกับชนเผ่าสัตว์ (Animalistic tribes) ซึ่งขอบเขตนี้อยู่เหนือการวิจัยของคนสมัยใหม่ ขอบเขตนี้คือคำพยากรณ์จากความสามารถของพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ไบเบิลที่ทำนายถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างละเอียดและแม่นยำ 100% ดังนั้นการดำรงอยู่ของพระเจ้าจึงเป็นความจริง

การตอบสนองของคุณ

ตอนนี้คุณได้เห็นว่าคุณพยากรณ์ คือหลักฐานที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้า ดังนั้นคุณยินดีที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเจ้าผ่านทางพระวณะของพระองค์หรือไม่

คำตอบ: _____

บทที่ 2

ความเชื่อคืออะไร?

โลกของเราได้สร้างซูเปอร์ฮีโร่
มากมายที่มีพลังอำนาจ มีทั้งฮีโร่ที่มี
ความสามารถในการบิน และทั้งที่มี
พลังวิเศษ เด็กๆหลายคนฝันถึงพลัง
อำนาจที่พวกเขาจะได้รับ ถ้าพวกเขา
เป็นซูเปอร์ฮีโร่ แต่ว่าซูเปอร์ฮีโร่ของ

โลกใบนี้ไม่ได้มีอยู่จริง สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นคำโกหก อย่างไรก็ตามในบทเรียน
ก่อนหน้านี้ชื่อ "บทที่ 1 - พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่" เราได้เห็นว่ามีความหลักฐานยืนยันการมีอยู่
จริงของพระเจ้า การดำรงอยู่ของพระเจ้านั้นเป็นความจริงและไม่ใช่คำโกหก คำพยากรณ์
ของพระเจ้าในพระคัมภีร์พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ แล้วเพราะเหตุใดเหล่าพระเจ้าจึงมี
ความสามารถในการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างถูกต้อง 100%? พระคัมภีร์ได้
กล่าวไว้อย่างไรเกี่ยวกับพลังอำนาจของพระเจ้า? และความเชื่อจะช่วยให้เราเข้าใจคำตอบ
สำหรับคำถามเหล่านี้

1. สิ่งใดคือสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้?

ฮีบรู 11:6 แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้านั้นไม่ได้เลย

หมายเหตุ: เหตุผลก็คือว่า "สิ่งใดที่ไม่ได้มาจากความเชื่อสิ่งนั้นก็เป็นการบาป" (โรม 14:23) และแน่นอนว่าบาปไม่สามารถเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้ ดังนั้นความเชื่อจึงต้องเป็นสิ่งที่สำคัญมากเลยทีเดียว

2. ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้เราควรดำรงชีวิตอย่างไร?

โรม 1:17 คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ

หมายเหตุ: คนของพระเจ้าดำรงอยู่โดยความเชื่อ ดังนั้นเราจำเป็นต้องรู้ว่าความเชื่อคืออะไร หลายคนรู้ว่านิยามของความเชื่อคืออะไร แต่พวกเขาไม่รู้ว่าสิ่งที่อยู่ในนิยามนั้นคืออะไร พวกเขาไม่เข้าใจความหมายที่อยู่ในนิยามนั้น

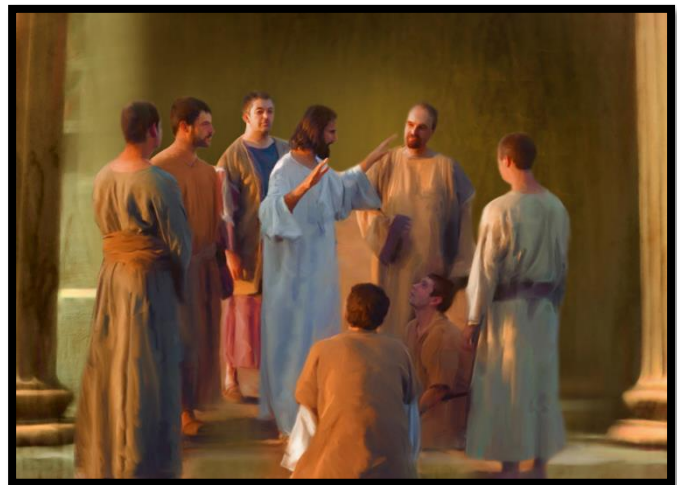
3. เราพบความเชื่อได้จากที่ไหน?

โรม 10:17 ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระวจนะของพระเจ้า

หมายเหตุ: หากความเชื่อมาจากพระวจนะของพระเจ้าแล้ว เราต้องค้นหาในพระวจนะคำเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อนั้น

4. ในพระคัมภีร์พระเยซูได้กล่าวถึงผู้ใดที่มีความเชื่ออันยิ่งใหญ่?

มัทธิว 8:5-10 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม มีนายร้อยคนหนึ่งมา อ้อนวอนพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า บ่าวของข้าพระองค์เป็นง่อยอยู่ที่บ้านทนทุกข์เวทนามาก" พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เราจะไปรักษาเขาให้หาย" นายร้อยผู้นั้นทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นคนไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้า

ได้ขายคาของข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสเท่านั้น บ่าวของข้าพระองค์ก็จะหายโรค ข้าพระองค์รู้ดี เพราะเหตุว่าข้าพระองค์อยู่ใต้วินัยทหาร แต่ก็ยังมีทหารอยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกแก่คนนี้ว่า "ไป" เขาก็ไป บอกแก่คนนั้นว่า "มา" เขาก็มา บอกทาสของข้าพระองค์ว่า "จงทำสิ่งนี้" เขาก็ทำ ครั้นพระเยชูทรงได้ยืนดังนั้นก็ประหลาดพระทัยนัก ตรัสกับบรรดาคนที่ตามพระองค์ว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบความเชื่อที่ไหนดีกเท่านี้แม้ในอิสราเอล

หมายเหตุ: พระเยชูทรงเป็น "ผู้ประพันธ์ ... ของความเชื่อ" (ฮีบรู 12:2) และพระองค์ตรัสว่านายร้อยมี "ความเชื่อ" ใจแล้ว "ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่" นั่นคือสิ่งที่พระเยชูทรงเรียกว่าเป็นความเชื่อ เมื่อเราพบว่าสิ่งที่พระเยชูทรงเรียกว่าความเชื่อนั้นคืออะไร เราก็ได้พบความเชื่อแล้ว และเมื่อเรารู้ว่าสิ่งที่พระเยชูทรงเรียกว่าความเชื่อนั้นคืออะไร เราก็จะรู้เช่นเดียวกันว่าความเชื่อคืออะไร

5. นายร้อยต้องการให้พระเยชูทรงรักษาคนใช้ของเขา แล้วนายร้อยต้องการให้พระองค์รักษาอย่างไร?

แมทธิว 8:8 นายร้อยผู้นั้นทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นคนไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้าได้ขายคาของข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสเท่านั้น บ่าวของข้าพระองค์ก็จะหายโรค

หมายเหตุ: นายร้อยคาดหวังให้อะไรทำการรักษา? คำตอบคือจากพระดำรัสของพระเยชูเท่านั้น และนายร้อยพึงพาสงัดในการช่วยเหลือคนใช้ของเขา? คำตอบคือจากพระดำรัสของพระเยชูอีกเช่นกัน ดังนั้นท่านผู้อ่านที่รัก แล้วความเชื่อคืออะไร ความเชื่อก็คือการคาดหวังในพระวอนของพระเจ้าให้พระวอนจะเหล่านั้นสำแดงผลดังที่ได้กล่าวเอาไว้ และพึงพาพระวอนเหล่านั้นให้เป็นไปดังที่ได้กล่าวเอาไว้ ความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวอนของพระเจ้านั้นเป็นจริงเสมอ เพราะพระวอนของพระองค์พิสูจน์ตนเองว่าเป็นจริง

6. เราจะพิสูจน์พระวณะของพระเจ้าว่าเป็นจริงได้อย่างไร?

ฮีบรู 4:12 เพราะว่า พระวณะของพระเจ้านั้นไม่ตาย และทรงพยานภาพอยู่เสมอ

หมายเหตุ: พระวณะของพระเจ้าเป็นพระวณะที่มีชีวิต และทรงพยานภาพ คำว่า พยานภาพ มีความหมายตามตัวอักษรก็คือ "เต็มไปด้วยพลัง"

7. พระวณะของพระเจ้าเต็มไปด้วยอำนาจใด?

สดุดี 33:9 เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา

หมายเหตุ: โลกของเรานี้ไม่มีสิ่งใดๆเลย ก่อนที่พระเจ้าจะทรงตรัส แต่หลังจากที่พระองค์ทรงตรัสแล้ว "สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น" อะไรเป็นเหตุให้สิ่งต่างๆเหล่านั้นเกิดขึ้น คำตอบคือพระวณะของพระเจ้า พระดำรัสของพระองค์มีความสร้างสรรค์ นั่นหมายความว่าพระวณะของพระองค์เต็มไปด้วยอำนาจแห่งการสร้าง ที่จะสามารถสร้างสิ่งใดๆก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ให้สำเร็จตามพระวณะนั้น มนุษย์ไม่มีอำนาจอันเหนือธรรมชาตินี้ คำพูดของมนุษย์สามารถพรรณนาและอธิบายสิ่งต่างๆได้ แต่ไม่สามารถสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ นายร้อยกึ่งที่กล่าวถึงในมัทธิวกที่ 8 รู้ว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีอำนาจในการทรงสร้าง ด้วยเหตุนี้ท่านจึงรู้ว่าพระเยซูสามารถที่จะรักษาคนไข้ของท่านให้หายได้จากพระดำรัสของพระองค์เท่านั้น

8. เมื่อพระเจ้าทรงตรัสสิ่งใดแล้วจะบรรลุตามพระประสงค์ของพระองค์จริงหรือ?

อิสยาห์ 55:10-11 เพราะ ฝนและหิมะลงมาจากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่นเว้นแต่รดแผ่นดินโลก กระทำให้มันบังเกิดผลและแตกหน่อ อำนวยเมล็ดแก่ผู้หว่านและอาหารแก่ผู้กิน ฉันทใด คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเริญขึ้นฉันทนั้น

หมายเหตุ: พระเจ้าไม่จำเป็นต้องทำสิ่งที่นอกเหนือจากพระวณะของพระองค์ อำนาจแห่งการทรงสร้างในพระวณะของพระองค์จะกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

9. อะไรคือความแตกต่างระหว่างคำพูดของมนุษย์และพระวจนะของพระเจ้า?

กัณดารวิถี 23:19 พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มูสา

ฮีบรู 6:18 เพื่อด้วยสองประการนั้นที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะตรัสสัญญาไม่ได้นั้น เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้รับการหนุนน้ำใจอย่างจริงจัง ที่จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา

หมายเหตุ: เพราะเหตุใดจึงเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะโกหก?

ที่เป็นไปไม่ได้ ไม่ใช่เพียงเพราะพระองค์ไม่ต้องการที่จะโกหกเท่านั้น แต่เพราะว่าพระองค์ไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ และที่พระองค์ไม่สามารถโกหกได้ก็เพราะว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระองค์จะกระทำเช่นนั้น แล้วทำไมจึงเป็นไปได้?

ไม่ได้? เพราะว่าเมื่อพระองค์ทรงตรัส อำนาจแห่งการทรง

สร้างอยู่ในพระวจนะของพระองค์ ดังนั้น "พระวจนะเท่านั้น" ที่ก่อให้เกิดสิ่งต่างๆ ขึ้นมา นี่คือการแตกต่างระหว่างพระวจนะของพระเจ้าและคำพูดมนุษย์ มนุษย์อาจจะพูดแต่สิ่งนั้นอาจไม่เกิดขึ้น เนื่องจากว่าไม่มีอำนาจในคำพูดเหล่านั้นที่จะสำแดงสิ่งที่เขาพูด มนุษย์จะต้องทำอะไรบางอย่างเพิ่มเติมเพื่อให้คำพูดนั้นเป็นจริง แต่เมื่อพระเจ้าทรงตรัส สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น คำพูดได้สำเร็จดังที่พระองค์ทรงตรัส ซึ่งไม่จำเป็นที่พระเจ้าจะต้องกระทำการใดเพิ่มเติมต่อพระคำของพระองค์เหมือนดังมนุษย์ พระองค์เพียงแค่ตรัสเท่านั้นแล้วสิ่งต่างๆ ก็สำเร็จ ดังนั้นมนุษย์สามารถโกหกได้ เพราะว่าสิ่งใดก็ตามที่พูดไปแล้วแต่ไม่เป็นไปอย่างนั้นก็คือคำโกหก และมนุษย์สามารถโกหกได้เมื่อถ้อยคำที่พูด ไม่เป็นไปอย่างนั้น เพราะในคำพูดของมนุษย์ไม่มีอำนาจในตนเองที่จะบันดาลให้เป็นไปตามที่พูด ซึ่งในพระเจ้าสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ พระองค์ไม่สามารถโกหก (ทิตัส 1:2) ถ้าเราขึ้นไปยังคนตาบอดและบอกว่าเขาเป็นคนตาบอด มันเป็นเพียงการอธิบายถึงคนอื่นคนหนึ่ง แต่หากเราขึ้นไปยังคนตาบอดและบอกว่าคนตาบอดสามารถมองเห็นเราก็เป็นคนโกหก ซึ่งจะไม่เป็นเช่นเดียวกันกับพระเจ้า พระคำของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้างและไม่ใช่แค่พรรณนา หรือ อธิบาย (ดังคำพูดของมนุษย์) ถ้าพระเจ้าขึ้นไปยังคนตาบอดและตรัสว่าจงมองเห็น เขาก็จะมองเห็น เพราะว่าอำนาจแห่งการทรงสร้างที่อยู่ในพระคำของพระองค์สามารถทำให้เขามองเห็นได้

10. พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลนี้อย่างไร?

สดุดี 33:6 โดยพระวจนะของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมา

หมายเหตุ: ผู้ใดที่เข้าใจว่าความเชื่อคืออะไร ก็จะรู้ว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้าง และสามารถบันดาลให้เกิดสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสนั้น ดังนั้นเราสามารถเข้าใจโดยไม่ต้องคาดเดาเลยว่า โลกที่ถูกสร้างขึ้นและดำรงอยู่นี้เป็นมาโดยพระวจนะของพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่ว่า โดยความเชื่อเราจึงเข้าใจว่ากลจักรวาลปรากฏขึ้นด้วยพระวจนะของพระเจ้า ฉะนั้นสิ่งซึ่งมองเห็นได้จะไม่ถูกสร้างจากสิ่งที่เป็นอยู่แล้ว (ฮีบรู 11: 3) การเข้าใจความเชื่อที่ว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้างโดยธรรมชาติ จะสยบคำถามต่างๆที่เกี่ยวกับการวิวัฒนาการเมื่อเปรียบเทียบกับทรงสร้าง "พระเจ้า...ทรงเรียกสิ่งของที่ยังไม่มี ให้มีขึ้น" (โรม 4:17)

11. มีหลักฐานใดยืนยันได้ว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีพลังแห่งการทรงสร้าง?

อิสยาห์ 42:8-9 เราคือเยโฮวาห์ นั้นเป็นนามของเรา พระสิริของเรา เรามิได้ให้แก่ผู้อื่น หรือให้คำที่สรรเสริญเราแก่รูปแกะสลักทุเกิด สิ่งล่วงแล้วนั้นก็สำเร็จแล้ว และเราก็แจ้งสิ่งใหม่ๆ ก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้น เราก็ได้เล่าให้ฟังแล้ว

อิสยาห์ 48:3 สิ่งล่วงแล้วเราได้แจ้งให้ทราบแต่ก่อน เออ มันไปจากปากของเรา และเราได้เล่าให้ฟังทั่ว แล้วในทันใดนั้นเราก็ได้กระทำและก็เป็นไปตามนั้น

หมายเหตุ: พระเจ้าทรงพยากรณ์เกี่ยวกับแผนการและงานของพระองค์ในอนาคต หากคำพยากรณ์นั้นสำเร็จแล้ว นั่นคือหลักฐานที่แสดงว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้างโดยธรรมชาติ ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่ชื่อว่า "บทที่ 1 - พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?" เราจะเห็นได้ว่าการที่คำพยากรณ์สำเร็จได้ตามนั้น เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการมีอยู่จริงของพระเจ้า และอะไรคือคำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้ว? คำตอบก็คือพระวจนะของพระเจ้าที่ทรงตรัสให้สิ่งใดเกิด สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นตรงตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้ แล้วเพราะอะไร? ก็เพราะว่าพระวจนะของพระองค์มีพลังแห่งการทรงสร้าง ในขณะเดียวกัน เมื่อพระเจ้าทรงตรัสถึงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในคำพยากรณ์ไว้เป็นระยะหลายร้อยปีก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นและเมื่อช่วงเวลานั้นมาถึง คำพยากรณ์ก็ได้สำเร็จตามจริง คำพยากรณ์นั้นไม่ได้เป็นจริงเพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่นอกเหนือจากพระวจนะของพระองค์ แต่เป็นเพราะว่าพระ

วณะที่แฝงด้วยอำนาจแห่งการทรงสร้างได้ตรัสในช่วงเวลาเฉพาะเจาะจงเป็นเหตุให้พระวณะ ณ เวลาที่กำหนดนั้นเกิดผลตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ นี่เป็นการพูดถึงคำพยากรณ์ที่พระเจ้ากำลังทำงาน เพื่อให้แผนการของพระองค์สำเร็จ ไม่ใช่ความชั่วร้ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับคำพยากรณ์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ชั่วร้ายในอนาคต พระเจ้าไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าและไม่ได้ให้อำนาจแก่สิ่งนั้น แต่สามารถเปิดเผยเหตุการณ์ชั่วร้ายเหล่านี้ได้เนื่องจากความรู้ล่วงหน้าจากพระเจ้า

12. อะไรคือนิยามของความเชื่อตามพระคัมภีร์?

ฮีบรู 11:1 *บัดนี้ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งเหล่านั้นที่ได้หวังไว้ เป็นหลักฐานมั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง*

หมายเหตุ: เนื่องจากพระวณะของพระเจ้ามียอำนาจแห่งการทรงสร้าง ดังนั้นมันจึงสามารถที่จะสร้างตัวตนของพระวณะได้ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้ และนี่เป็นเรื่องธรรมดาพอที่จะเข้าใจได้ว่า ความเชื่อเป็นตัวตนของสิ่งที่เราหวังไว้ และเพราะพระวณะของพระเจ้ามียอำนาจแห่งการทรงสร้าง ดังนั้นพระวณะจึงสามารถที่จะบันดาลให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยปรากฏ หรือสิ่งที่ไม่เคยได้เห็นมาก่อน ดังนั้นเราจึงสามารถเข้าใจได้ง่ายๆว่าความเชื่อเป็น "พยานหลักฐานของสิ่งที่ไม่เคยได้เห็น."

บทสรุป

พระเจ้าทรงมหาอำนาจ และพระวณะของพระองค์มีอำนาจแห่งการทรงสร้าง มหาอำนาจนี้ยังรวมถึงมหาอำนาจอื่น ๆ อีกด้วย เพราะว่าพระวณะของพระเจ้ามียอำนาจในตัวที่จะทำให้สำเร็จได้ตามที่พระวณะนั้นควรเป็นไป ถ้าพระเจ้าตรัสว่าควรที่จะมีนรกพระวณะแห่งการทรงสร้างจะก่อให้เกิดนรกขึ้นมา หากพระวณะแห่งอำนาจนี้ตรัสว่านกจะบินได้ นกนั้นก็จะบินได้ นั่นเป็นเหตุผลที่พระคัมภีร์ได้สอนว่า "ในพระเจ้าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้" (ลูกา 1:37) นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่เหมือนมนุษย์ พระองค์ไม่สามารถที่จะโกหกได้ เพราะพระวณะของพระองค์มีอำนาจแห่งการทรงสร้างและไม่ใช้คำที่ใช้เพื่อการพรรณนาหรืออธิบายเท่านั้น เพราะพระวณะนี้เองจักรวาลจึงถูกสร้างขึ้น ปฐมกาลบทที่ 1 ได้บันทึกไว้ว่า "พระเจ้าทรงตรัสและมันก็เกิดขึ้น" ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่ชื่อว่า "บทที่ 1 - พระเจ้ามี

อยู่จริงหรือไม่?" เป็นหลักฐานที่แสดงว่าพระวณะของพระเจ้ามีอำนาจแห่งการสร้างโดยธรรมชาติ คำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้วไม่ได้เป็นเพียงการพิสูจน์ว่าพระเจ้านั้นมีจริงเท่านั้น แต่ยังพิสูจน์ให้เห็นถึงพลังอำนาจแห่งการทรงสร้างที่มีอยู่ในพระวณะของพระองค์ มันจึงเป็นความจริงที่ว่าพระเจ้านั้นอยู่จริงและพระวณะมีพลังอำนาจแห่งการทรงสร้าง

การตอบสนองของคุณ

คุณจะยอมรับหรือไม่ว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้าง ดังนั้นพระวณะของพระองค์จึงเป็นจริงเสมอ?

คำตอบ: _____

บทที่ 3

การดำรงอยู่โดยความเชื่อ

โลกที่เราอาศัยอยู่นี้ช่างน่าทึ่งเสียเหลือเกิน เพราะ แพทย์บางท่านเจ็บป่วยอยู่บ่อยๆ ครูฝึกสอนออกกำลังกายมีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงและยังมีภาวะน้ำหนักเกิน ครูสอนที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนไม่สามารถผ่านการสอบทักษะทางคณิตศาสตร์ได้ ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้าเหลือเกินและสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้นก็เพราะว่าหลายคนมีความรู้ทางทฤษฎีเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง แต่พวกเขาไม่ได้ประยุกต์ใช้ความรู้นั้นในชีวิตประจำวัน แม้ว่าแพทย์จะเข้าใจว่าทำอะไรจึงจะมีสุขภาพที่ดี แต่หากเขาไม่ได้ปฏิบัติตาม เขาก็เจ็บป่วยได้ แม้ครูฝึกสอนออกกำลังกายมีความเข้าใจว่าทำอะไรให้มีร่างกายที่แข็งแรงดูดี แต่หากเขาไม่ได้ปฏิบัติตาม เขาก็ไม่สามารถดูดีได้เช่นนั้น แม้ครูสอนคณิตศาสตร์จะเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาก็ได้ แต่ไม่ได้ประยุกต์ใช้ความเข้าใจนั้น เขาก็จะไม่สามารถแก้ไขโจทย์ปัญหาใดๆได้ ในบทเรียนก่อนหน้านี้ (บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร) เราได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับความเชื่อ และความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวาทะของพระเจ้าเป็นจริงเสมอเพราะว่าพระวาทะของพระองค์มีพลังอำนาจที่จะบันดาลให้สิ่งต่างๆสำเร็จได้ดังที่ทรงตรัสไว้

1. หากเราแค่เข้าใจถึงความเชื่อจะเพียงพอหรือไม่ที่จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า?

ยากอบ 2:19 แม้พวกปีศาจก็เชื่อเช่นกัน และกลัวจนตัวสั่น

หมายเหตุ: พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่าแม้ซาตานและสมุนของมัน (ศัตรูของพระเจ้า) รู้ว่าความเชื่อคืออะไร นอกจากนี้พวกมันยังเข้าใจอีกว่าพระเจ้ามีจริงและพระวาระขององค์มีอำนาจแห่งการทรงสร้าง พวกมันได้เห็นพระองค์ทรงสร้างโลกใบนี้โดยพระวาระของพระองค์

2. เมื่อข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นจริงเสมอเพราะพระวาระนั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้าง ฉะนั้นพระเจ้าจะคาดหวังให้ข้าพเจ้าทำอย่างไรกับความรู้นี้?

โรม 1:17 คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ

หมายเหตุ: พระเจ้าทรงคาดหวังให้ประชากรของพระองค์ดำรงชีวิตตามความรู้ที่ว่าพระวาระของพระองค์นั้นเป็นความจริงเสมอเพราะพลังแห่งการทรงสร้างนั้น พระเจ้าต้องการให้เราปฏิบัติหรือ "กระทำ" เพื่อแสดงออกถึงความเชื่อและจากนั้นเราก็จะมีชีวิตนิรันดร์

3. เราควรจะดำรงชีวิตอย่างไรตามที่พระเยซูได้ทรงตรัสไว้?

แมทธิว 4:4 ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า "มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า "มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาмиได้ แต่บำรุงด้วยพระวาระทุกคำ" ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า

หมายเหตุ: จากข้อความนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าประชากรของพระเจ้าควรดำรงชีวิตด้วยพระวาระทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า ในโรม 1:17 เปาโลให้กล่าวว่าคนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ ซึ่งข้อความทั้งสองนี้มีแนวคิดเดียวกัน ให้เราจำไว้เสมอว่าความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวาระของพระเจ้านั้นเป็นความจริงเสมอและมีอำนาจแห่งการทรงสร้าง ดังนั้นเราจึงกล่าวได้ว่าการดำรงชีวิตโดยความเชื่อคือการดำรงชีวิตด้วยพระวาระทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า โปรดจำไว้ว่าพระเยซูไม่ได้บอกให้เราดำรงชีวิตอยู่โดยการเข้าใจในพระวาระทุกคำที่ออกมาจาก

พระโอษฐ์ของพระเจ้าเท่านั้น แต่พระองค์คาดหวังให้เราดำรงชีวิตตามพระวอนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ แล้วพระวอนะนั้นจะกระทำให้เรามีชีวิตนิรันดร์

4. เรามีความเชื่อประเภทใดหากเพียงเราเข้าใจว่าพระวอนะของพระเจ้านั้นเป็นจริงเสมอเพราะมันมีพลังแห่งการทรงสร้าง แต่เราไม่ได้ดำรงชีวิตอยู่ตามความเข้าใจนี้?

ยากอบ 2:17 ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าปราศจากการกระทำ ก็ตายโดยลำพังแล้ว

หมายเหตุ: พระคัมภีร์เรียกความเชื่อนี้ว่า ความเชื่อที่ตายแล้ว หากนี่เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว และอะไรคือความเชื่อที่มีชีวิต ความเชื่อที่มีชีวิตคือเมื่อเราเข้าใจว่าความเชื่อคืออะไรและดำเนินชีวิตตามความเข้าใจนั้น

5. เราเลือกได้หรือไม่ว่าเราจะดำรงหรือไม่ดำรงชีวิตด้วยความเชื่อ?

เฉลยธรรมบัญญัติ 30:19 ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิตเพื่อท่านและลูกหลานของท่านจะได้มีชีวิตอยู่

หมายเหตุ: พระเจ้าทรงให้เราเสรีภาพในการเลือก ความรักเป็นทางเลือก ฉะนั้นจึงไม่สามารถที่จะบังคับ พระเจ้าทรงตรัสว่าถ้าเราเลือกที่จะดำรงชีวิตตามพระวอนะของพระองค์เราจะมีชีวิต แต่หากเราเลือกที่จะดำรงชีวิตตามคำของผู้อื่นเราก็จะตาย

6. ใครที่ต้องเลือกระหว่าง ปฏิบัติตามความเชื่อและมีชีวิตอยู่ กับไม่ปฏิบัติตามความเชื่อและต้องตาย?

ปฐมกาล 2:16-17 พระเจ้าจึงทรงบัญชาแก่มนุษย์นั้นว่า "บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้เจ้ากินได้ทั้งหมด เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ผู้นั้นอย่ากิน เพราะในวันใดที่เจ้าขึ้นกิน เจ้าจะต้องตายแน่"

หมายเหตุ: ตราบใดที่อาดัมและเอวาเลือกที่จะดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อ คือการดำรงชีวิตตามพระวจนะทุกคำของพระเจ้า พวกเขาจะมีชีวิตนิรันดร์ แต่พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาว่าถ้าพวกเขาเลือกที่จะดำรงชีวิตตามคำของผู้อื่น พวกเขาจะต้องตาย การรับประทานผลไม้จากต้นไม้ต้องห้าม นั้นหมายความว่าพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามความเชื่อในพระวจนะของพระเจ้า

7. พระเยซูทรงปรารถนาให้เราเลือกสิ่งใด?

มาระโก 9:23 พระเยซูจึงตรัสแก่บิดานั้นว่า "'ถ้าช่วยได้" นะหรือ ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง"

หมายเหตุ: พระเยซูต้องการให้เราเลือกที่จะดำรงชีวิตตามพระวจนะของพระเจ้า ดวงจันทร์ไม่มีเสรีภาพในการเลือกและถ้าพระเจ้าบอกให้ดวงจันทร์หมุนรอบโลก ดวงจันทร์ก็จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์และหมุนรอบโลก เพราะอำนาจที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าช่วยให้ดวงจันทร์ทำเช่นนั้น แต่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีเสรีภาพในการเลือก นั้นหมายความว่าพระองค์จะไม่เข้ามาบังคับชีวิตของคุณ เมื่อพระองค์ประทานพระวจนะที่เต็มไปด้วยพลังอำนาจให้แก่คุณ อำนาจนั้นจะสำแดงผลก็ต่อเมื่อคุณเลือกที่จะให้มันเกิดผลในชีวิตของคุณ โปรดจำไว้ว่าพระเยซูตรัสว่า "มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า" (มัทธิว 4:4) ถ้าเพื่อนของคุณวางก้อนขนมปังไว้บนโต๊ะ คุณสามารถที่จะเลือกได้ว่า คุณจะกินหรือไม่ หากคุณเลือกที่จะกิน คุณก็จะได้รับสารอาหารจากขนมปังก้อนนั้น แต่หากคุณเลือกที่จะไม่กิน คุณก็จะไม่ได้รับอะไรจากขนมปังก้อนนั้นเลย นี่เป็นลักษณะเดียวกันกับพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าประทานพระวจนะให้คุณ แต่พระองค์ไม่ได้บังคับให้คุณดำรงชีวิตอยู่ตามพระวจนะนั้น หากคุณเลือกที่จะรับเอาพระวจนะเข้ามาในชีวิตและดำรงชีวิตตามพระวจนะนั้น คุณก็จะได้รับพลังอำนาจจากพระวจนะนั้น ในทางตรงกันข้ามหากคุณเลือกที่จะไม่รับเอาพระวจนะนั้นเข้ามาในชีวิต คุณก็จะไม่ได้รับพลังอำนาจนั้น ฉะนั้นไม่ใช่การที่คุณได้ขนมปังก้อนนั้นแล้วจะทำให้คุณอิ่มแต่เป็นการกินขนมปังต่างหาก และเช่นเดียวกันกับพระวจนะ ไม่ใช่การที่คุณมีพระวจนะของพระเจ้าแล้วจะทำให้คุณได้รับพลังอำนาจนั้น

แต่เป็นการดำรงชีวิตตามพระวณะ เพราะคุณเชื่อว่าพระวณะมีอำนาจในตัวของมันเองที่จะให้อำนาจแก่คุณได้

8. อับราฮัมและซาร่าห์ได้เรียนรู้บทเรียนที่สำคัญใด?

ปฐมกาล 15:5-6 พระองค์จึงพาอับรามออกมา
กลางแจ้งแล้วตรัสว่า "มองดูฟ้า ถ้าเจ้านับดาวทั้งหลายได้
ก็นับไปเถิด" แล้วพระองค์ตรัสว่า "พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะ
มากมายเช่นนั้น" อับรามก็เชื่อในพระเจ้า ความเชื่อนั้น
พระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

หมายเหตุ: เมื่ออับรามมีอายุแปดสิบกว่าปีและยังไม่มีบุตร

พระเจ้าตรัสกับท่านว่าท่านจะมีบุตร อับรามยอมรับพระวณะของพระเจ้าและเชื่อว่าพระวณะของพระเจ้าจะสามารถบันดาลให้เกิดสิ่งที่พระองค์ทรงตรัสได้ แต่นางซารายภรรยาของท่านไม่ได้คาดหวังในพระวณะของพระเจ้า เธอทำตามแผนของตัวเองเพื่อจะได้มาซึ่งบุตรนั้น เธอมอบสาวใช้ของเธอเพื่อหลับนอนกับอับราม จากนั้นสาวใช้ผู้นั้นก็ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตร แต่พระเจ้ามิได้ยอมรับเด็กคนนั้นให้เป็นบุตรแห่งพระสัญญา พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อของอับรามให้เป็นอับราฮัมและนางซารายให้เป็นซาร่าห์ พระเจ้าทรงสอนเขาทั้งสองให้เข้าใจว่าในการดำเนินการตามพระสัญญาของพระเจ้านั้น ไม่มีอะไรนอกเหนือไปจากการพึ่งพาพระวณะของพระเจ้าเพื่อตอบสนองต่อพระสัญญานั้น ซึ่งการทำตามแผนการของเราเองมักจะนำปัญหาและความล่าช้ามาสู่พระสัญญาของพระองค์ อย่างไรก็ตามเมื่ออับราฮัมมีอายุ 99 ปีและซาร่าห์มีอายุ 89 ปี เขาทั้งสองได้วางใจในพระวณะแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าที่จะทำให้เรื่องของบุตรแห่งพันธสัญญานั้นสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำต่างๆ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ แผนการทั้งสิ้น และความพยายามทั้งหมดของเขาทั้งสองถูกละทิ้งไป ตอนนี้เขาดำรงอยู่ด้วยความเชื่อเท่านั้น และแล้วบุตรแห่งพระสัญญาก็ถือกำเนิด นามว่า อิสอัค “เพราะนางซาร่าห์มีความเชื่อ นางจึงได้รับพลังตั้งครรรภ์เมื่อชราามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงประทานพระสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อ” (ฮีบรู 11:11)

9. อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งความเชื่อ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

ปฐมกาล 22:2 พระองค์ตรัสว่า "จงพาบุตรของเจ้าคืออิสอัค บุตรคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารัก ไปยังแคว้นโมรียาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาลูกหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า"

หมายเหตุ: อับราฮัมได้รับอิสอัคก็เนื่องด้วยการวางใจในพระวาทะของพระเจ้าแต่เพียงอย่างเดียว หลังจากการถือกำเนิดของอิสอัค พระเจ้าได้ยืนยันถึงพระวาทะของพระองค์โดยการประกาศว่า "เพราะชื่อของเจ้าจะสืบต่อไปทางเชื้อสายอิสอัค" ปฐมกาล 21:12 แต่ตอนนี้พระเจ้าทรงตรัสสั่งให้อับราฮัมถวายอิสอัคเป็นเครื่องเผาบูชา! แล้วถ้าหากอิสอัคเสียชีวิตลง อะไรล่ะที่จะเป็นพระสัญญาแห่งพระพรแก่ชนชาติทั้งหลายโดยผ่านทางเขา เชื้อสายของเขาจะเป็นดังดาวบนฟ้าอันนับไม่ถ้วนได้ อย่างไรก็ตามหากเขาไม่มีชีวิตอยู่ ณ สถานการณ์เช่นนี้ อับราฮัมจะต้องเชื่อและวางใจในพระวาทะของพระเจ้าที่ต่อต้านกันอย่างสิ้นเชิง ความหวังที่ขัดแย้งกับความหวัง แต่ท้ายที่สุดแล้วอับราฮัมก็ยอมเชื่อฟัง และได้ทำตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชา อับราฮัมไม่ได้ยื่นกรานให้พระเจ้าอธิบายว่าหากอิสอัคเสียชีวิตลง แล้วเรื่องเชื้อสายของอิสอัคที่จะมีจำนวนมากมายดุดวงดาวบนฟ้า นั้นจะเป็นอย่างไร อับราฮัมเข้าใจว่าความเชื่อคือการเชื่อว่าพระวาทะของพระเจ้าเป็นจริงเสมอเพราะพระวาทะนั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้างและอับราฮัมดำเนินชีวิตตามความเข้าใจนี้ซึ่งมันฝังอยู่ในใจของเขาเสมอ อับราฮัมออกเดินทางไปพร้อมกับคนใช้และอิสอัค พวกเขาใช้เวลาเดินทางถึงสามวัน อับราฮัมพบกับคนใช้ว่า "อยู่กับลาที่นี้เถิด เรากับลูกจะเดินไปที่โน้นนมัสการพระเจ้า แล้วจะกลับมาพบเจ้า" (ปฐมกาล 22:5) ผู้ใดจะไป? "เรากับลูกจะไป" และผู้ใดจะกลับมาอีกครั้ง? "เรากับลูกจะเดินไป...แล้วจะกลับมาพบเจ้า" อับราฮัมคาดหวังว่าอิสอัคจะต้องกลับมาพร้อมกับเขาเช่นเดียวกับตอนที่ไปด้วย ฮีบรู 11:17-19 "เพราะอับราฮัมมีความเชื่อฉะนั้นเมื่อท่านถูกลองใจ ท่านจึงได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา และท่านซึ่งเป็นผู้ได้รับพระสัญญา ก็ได้พร้อมแล้วที่จะถวายบุตรคนเดียวของท่าน คือบุตรที่มีพระดาร์สไว้ว่า ชื่อของอับราฮัมจะสืบต่อไปทางเชื้อสายของเขา ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถชุบคนตายให้ฟื้นได้ ฉะนั้นกล่าวโดยอุปมาได้ว่าท่านได้รับบุตรกลับคืนมา" อับราฮัมคาดหวังว่าเมื่อถวายอิสอัคเป็นเครื่องเผาบูชาแล้ว พระเจ้าจะทรงชุบให้เขาฟื้นขึ้นจากขี้เถ้าและกลับไปกับเขา เพราะอะไร? เพราะเขารู้ว่าพระวาทะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ว่าชื่อของเขาจะสืบต่อไปทางเชื้อสายอิสอัคและลูกหลานของเขาจะมีมากมายดุดวงดาวบนท้องฟ้า อับราฮัมจะเชื่อในพระวาทะของพระเจ้าที่ไม่เคยล้มเหลว เขารู้ว่าพระเจ้าจะไม่โกหก

เพราะพระวณะของพระองค์มีอำนาจแห่งการทรงสร้าง ซึ่งบนภูเขานั้นพระเจ้าได้ทรงเตรียมเครื่องบูชาแทนที่อิสอัคและท้ายที่สุดอับราฮัมกับอิสอัคก็ได้ลงมาจากภูเขานั้นทั้งที่มีชีวิตอยู่ นี่คือการเชื่อที่มาจากกรกระทำ หรือที่เรียกว่าดำรงชีวิตด้วยความเชื่อ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ว่าเราเรียกอับราฮัมว่าบิดาแห่งความเชื่อ

10. ใช้เวลานานเพียงใดก่อนที่จะเห็นผลของความเชื่อ?

มัทธิว 8:2-3 ขณะนั้นมีคนโรคเรื้อนมากราบไหว้พระองค์ แล้วทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่พระองค์จะโปรด ก็ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้" พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขาแล้วตรัสว่า "เราพอใจแล้ว จงหายเถิด ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย

หมายเหตุ: ความเชื่อเกิดผลในทันที เมื่อใดก็ตามที่เรายอมรับและปฏิบัติตามพระวณะที่ตรัสโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า พระวณะเหล่านั้นจะมีอำนาจ เมื่อพระองค์ทรงตรัสคำๆหนึ่งในเวลาที่เจาะจงถึงเหตุการณ์ในอนาคต คำๆนั้นจะสำเร็จเมื่อเวลานั้นมาถึง

ยอห์น 5:5-9 ที่นั่นมีชายคนหนึ่งป่วยมาสามสิบแปดปีแล้ว เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรคนนั้น และทรงทราบว่าเขาป่วยอยู่อย่างนั้นนานแล้ว พระองค์ตรัสกับเขาว่า "เจ้าปรารถนาจะหายโรคหรือ" คนป่วยนั้นทูลตอบพระองค์ว่า "ท่านเจ้าข้าเมื่อน้ำกำลังกระเพื่อมนั้น ไม่มีผู้ใดที่จะเอาตัวข้าพเจ้าลงไปสระ และเมื่อข้าพเจ้ากำลังไปคนอื่นก็ลงไปก่อนแล้ว" พระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงลุกขึ้นยกแคร่ของเจ้าเดินไปเถิด" ในทันใดนั้นคนนั้นก็หายโรค และเขาก็ยกแคร่ของเขาเดินไป วันนั้นเป็นวันสะบาโต

หมายเหตุ: อีกครั้งหนึ่งที่ความเชื่อเกิดผลในทันที ชายป่วยผู้นี้สามารถกล่าวว่า "พระเจ้าหากว่าพระองค์ทรงปรารถนาให้ข้าพระองค์หายดี ข้าพระองค์จะเชื่อฟัง แต่เขาไม่ได้กล่าวอย่างนั้น ชายผู้นี้เชื่อในพระคำรัสของพระคริสต์ และเชื่อว่าเขาถูกรักษาให้หายแล้ว ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นเดิน และเขาสามารถที่จะเดินได้ สิ่งที่เป็นไปไม่ได้กลับเป็นไปได้ เพราะว่าชายผู้นี้ปฏิบัติตามพระคำรัสของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงทรงประทานอำนาจในการรักษา นี่จึงเป็นความหมายของการดำรงชีวิตด้วยความเชื่อ

เมื่อเราปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าเพราะเราเข้าใจว่าพระวณะนั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้าง และเราอนุญาตให้พระวณะนั้นทำงานในชีวิตของเราและอำนาจนั้นทำให้พระวณะนั้นสำเร็จผล อย่ารอที่จะเห็นหรือรู้สึกถึงบางสิ่งบางอย่างก่อน แต่ให้ปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าและเชื่อว่าพระวณะนั้นจะเป็นจริง ไม่ใช่เพราะคุณรู้สึกหรือเห็น แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงตรัสพระวณะนั้น

11. ในพระคัมภีร์ได้บันทึกไว้หรือไม่ถึงผู้ที่มีความเชื่อและสามารถทำสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้?

มัทธิว 14:26-29 เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินมาบนทะเลเขาก็ตกใจนัก ร้องอิงไปเพราะกลัว คิดว่าเป็นผี ในทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า "ทำใจให้ดีไว้เถิด เราเอง อย่ากลัวเลย" ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดบอกให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์" พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เปโตรจึงลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู

หมายเหตุ: เป็นไปไม่ได้ที่คนจะเดินบนน้ำ แต่เมื่อเปโตรเชื่อและฟังพระวณะ ทำให้ท่านเดินบนน้ำได้ เปโตรรู้ว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีอำนาจแห่งการทรงสร้างและท่านดำรงชีวิตตามความรู้นั้น ท่านไม่ได้รอให้เห็นสัญลักษณ์หรือรู้สึกก่อน แต่ท่านเชื่อเพราะว่าพระคริสต์ตรัสและท่านก็ย่างเท้าของท่านลงบนผืนน้ำ พระวณะของพระเจ้าให้อำนาจแก่ท่านในการเดินบนผืนน้ำ เพื่อให้คำนั้นสำเร็จตามพระคำรัสของพระเยซูคริสต์ที่กล่าวว่า “มาเถิด”

ยอห์น 2:2-9 พระเยซูและสาวกของพระองค์ได้รับเชิญไปในงานนั้น เมื่อเหล้าองุ่น {เครื่องดื่มที่ชาวปาเลสไตน์ดื่มกันเป็นประจำ แม้ว่าในพระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่บัญญัติห้ามดื่มเหล้าองุ่น แต่ก็มีคำเตือน ไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นจนเกิดความเสียหาย} หมดแล้ว มารดาของพระเยซูทูลพระองค์ว่า "เขาไม่มีเหล้าองุ่น" พระเยซูตรัสกับนางว่า "หญิงเอ๋ย ให้เป็นธุระของ

ข้าพเจ้าเกิด เวลาของข้าพเจ้ายังไม่มาถึง" มารดาของพระองค์จึงบอกพวกคนใช้ว่า "ท่านจะสั่งพวกเจ้าให้ทำอะไรก็ได้ ก็จงกระทำตามเถิด" มีโอ่งหินตั้งอยู่ที่นั่นหกใบตามธรรมเนียมการชำระของพวกยิว จุน้ำโอ่งละสี่ห้าถัง พระเยซูตรัสสั่งเขาว่า "จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็มเถิด" และเขาก็ตักน้ำเต็มโอ่งเสมอปาก แล้วพระองค์ตรัสสั่งเขาว่า "จงตักเอาไปให้เจ้าภาพเถิด" เขาก็เอาไปให้ เมื่อเจ้าภาพชิมน้ำที่กลายเป็นเหล้าองุ่นแล้ว และไม่รู้ว่ามีมาจากไหน (แต่คนใช้ที่ตักน้ำนั้นรู้) เจ้าภาพจึงเรียกเจ้าบ่าวมา

หมายเหตุ: เป็นเพราะพวกเขาเชื่อฟังทุกถ้อยคำที่พระเยซูคริสต์ทรงตรัส เหตุฉะนั้นพวกเขาจึงเห็นอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ หากพวกเขาไม่ได้ดำรงอยู่ตามพระวาทะทุกคำของพระองค์แล้ว พวกเขาคงไม่ได้เห็นการอัศจรรย์ แต่ที่พวกเขาเชื่อฟังพระองค์นั้นก็ไม่ได้เป็นเพราะว่าพวกเขาเห็นหรือรู้สึกถึงบางสิ่งบางอย่าง แต่ว่าพวกเขาวางใจในพระวาทะของพระองค์แต่เพียงอย่างเดียว และนี่คือบทเรียนที่พระเยซูทรงสอนในขณะที่พระองค์อยู่ในโลกนี้ว่า ของขวัญที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้แก่เรา เราต้องเชื่อว่าเราจะได้รับแล้วเราก็จะได้รับอย่างแท้จริง

บทสรุป

ความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวาทะของพระเจ้านั้นเป็นจริงเสมอ เพราะพระวาทะของพระองค์มีพลังแห่งการทรงสร้าง แต่ถ้าหากเราเพียงแค่วางใจในพระวาทะเท่านั้น พระวาทะนั้นก็ไม่อาจให้อำนาจแก่เราได้ เหมือนดั่งการถือขนมปังไว้ในมือซึ่งจะไม่ช่วยให้เราอิ่มท้อง พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเลือกที่จะอนุญาตให้พระวาทะของพระองค์เข้ามาสู่ชีวิตของเราและดำรงชีวิตตามพระวาทะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า เราไม่จำเป็นต้องรู้สึกหรือเห็นสัญลักษณ์ใดๆก่อนที่จะปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์ ที่เราปฏิบัติตามพระวาทะนั้นก็เพราะเรารู้ว่าพระวาทะนั้นมีอำนาจและเป็นจริง ความเชื่อมั่นในพระวาทะของพระเจ้าจะนำไปสู่การปฏิบัติตาม และเมื่อเราปฏิบัติตาม พระวาทะนั้นก็จะสำแดงอำนาจที่จะทำให้สิ่งที่ตรัสนั้นสำเร็จ และเราก็จะได้เห็นอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์

การตอบสนองของคุณ

ท่านปรารถนาที่จะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อคือด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า และเพื่อจะได้สัมผัสถึงประสบการณ์อำนาจแห่งพระคำของพระเจ้าหรือไม่?

คำตอบ: _____

บทที่ 4

ความเชื่อมาก และความเชื่อน้อย

ในบทเรียนก่อนหน้านี้ชื่อ "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร?" เราได้เรียนรู้ว่าความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นจริงเสมอเพราะพระวจนะของพระเจ้านั้นมีพลังแห่งการทรงสร้างที่จะทำให้พระวจนะนั้นเป็นจริง และในบทเรียน "บทที่ 3 – การดำรงอยู่โดยความเชื่อ" กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าต้องการให้ประชากรของพระองค์ปฏิบัติตามความเชื่อ พระองค์ต้องการให้เราดำรงชีวิตอยู่ตามความเข้าใจที่ว่าพระ

วจนะของพระองค์เป็นจริงเสมอ การที่เราไม่ขมบึ้งไว้ในมือแต่ไม่ทานขมบึ้งนั้น ก็จะไม่ทำให้เราอึด การเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเราได้ หากเราไม่ประยุกต์ใช้พระวจนะนั้น โดยความเชื่อเราจึงอนุญาตให้พระวจนะของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเรา และโดยความเชื่อนี้เองเราจึงเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่เราจะประเมินความเชื่อของเรา

1. ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่มีลักษณะอย่างไร?

มัทธิว 15:22-28 มีหญิงชาวคานาอันคนหนึ่งมาจากเขตแดนนั้นร้อง ทูลพระองค์ว่า "พระองค์ผู้ทรงเป็นบุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์เถิด ลูกสาวของข้า

พระองค์มีผีสิงอยู่ เป็นทุกข์ลำบากยิ่งนัก"ฝ่ายพระองค์ไม่ทรงตอบเขาสักคำเดียว และพวกสาวกของพระองค์มาทูลพระองค์ว่า "ไล่เขาไปเสียเถิด เพราะเขาร้องตามเรามา"พระองค์ตรัสตอบว่า "เรามีได้รับใช้มาหาผู้ใด เว้นแต่แกะหลงของวงศ์วานอิสราเอล"ฝ่ายหญิงนั้นก็มานมัสการพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์เถิด"พระองค์จึงตรัสตอบว่า "ซึ่งจะเอาอาหารของลูกโยนให้แก่สุนัขก็ไม่ควร"ผู้หญิงนั้นทูลว่า "จริงเจ้าข้า แต่สุนัขนั้นย่อมกินเดนที่ตกจากโต๊ะนายของมัน"แล้ว พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็มาก ให้เป็นไปตามความปรารถนาของเจ้าเถิด" และลูกสาวของเขาก็หายเป็นปกติตั้งแต่นั้น

หมายเหตุ: พระเยซูตรัสว่าหญิงผู้นี้ไม่ใช่ชาวอิสราเอล แต่เป็นชาวคานาอันมีความเชื่อมาก ในพระคัมภีร์มีเพียงสองคนเท่านั้นที่ได้บันทึกไว้ว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่อมาก เธอเชื่อในพลังสร้างสรรค์ของพระวาระ และอีก 3 ลักษณะที่หญิงผู้นี้มีคือ

- (1) เธอขอเพื่อผู้อื่น คือ ลูกสาวของเธอ เธอมีความต้องการต่างๆในชีวิต แต่เธอทูลขอพระเยซูเพื่อตอบสนองความต้องการของคนอื่นแทนที่จะขอเพื่อตัวเอง
- (2) เธอตัดสินใจแน่วแน่ที่จะขอความช่วยเหลือจากพระเยซู เธอร้องทูลพระเยซู แม้ว่าเหล่าสาวกจะขอให้พระเยซูปฏิเสธเธอไปและพระเยซูก็กล่าวกับเธออย่างชัดเจนว่าพระองค์มีงานพิเศษที่จะต้องทำเพื่อชาวอิสราเอล แต่เธอก็ยังคงร้องขอต่อพระเยซูเพื่อช่วยเหลือ พระเยซูแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงมีขมบึ้งพิเศษ (วาระของพระองค์) ที่จำเป็นต้องให้กับบุตร (ชาวอิสราเอล) และไม่ใช่ให้แก่สุนัข (ชาวต่างชาติ) แต่หญิงผู้นี้เต็มใจที่จะถูกเรียกว่าสุนัขทราบใดที่เธอจะได้รับความช่วยเหลือจากพระวาระของพระเยซูในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่ต้องการที่จะรับ

- (3) เธอไม่รู้สึกลัวว่าตนเองสมควรได้รับ เธอร้องทูลพระเยซูให้เมตตาเธอ แล้วความเมตตาคืออะไร? ความเมตตาก็คือการที่เราปฏิบัติต่อใครบางคนดีกว่าที่เขาสมควรจะได้รับการปฏิบัติ เธอปรารถนาให้พระเยซูปฏิบัติต่อเธอดีกว่าที่เธอสมควรจะได้รับและเธอก็เต็มใจที่จะถูกเรียกว่าสุนัขเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์

2. ในมุมมองของพระเยซูมีผู้ใดอีกที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่ามีความเชื่อมาก?

มัทธิว 8:5-10 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม มีนายร้อยคนหนึ่งมาอ้อนวอนพระองค์ ว่า "พระองค์เจ้าข้า บ่าวของข้าพระองค์เป็นง่อยอยู่ที่บ้านทนทุกข์เวทนามาก" พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เราจะไปรักษาเขาให้หาย" นายร้อยผู้นั้นทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นคนไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้าได้ชายคาของข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสเท่านั้น บ่าวของข้าพระองค์ก็จะหายโรค ข้าพระองค์รู้ดี เพราะเหตุว่าข้าพระองค์อยู่ใต้วินัยทหาร แต่ก็ยังมีทหารอยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกแก่คนนั้นว่า "ไป" เขาก็ไป บอกแก่คนนั้นว่า "มา" เขาก็มา บอกทาสของข้าพระองค์ว่า "จงทำสิ่งนี้" เขาก็ทำ" ครั้นพระเยซูทรงได้ยินดังนั้นก็ประหลาดพระทัยนัก ตรัสกับบรรดาคนที่ตามพระองค์ว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบศรัทธาที่ไหนดมากเท่านี้แม้ในอิสราเอล

หมายเหตุ: พระเยซูตรัสว่านายร้อยผู้นี้ไม่ใช่ชาวอิสราเอล แต่เป็นชาวโรมันที่มีความเชื่อมาก ท่านเชื่อในพลังอำนาจแห่งพระวอนของพระเจ้าที่จะสามารถทำให้พระวอนนั้นสำเร็จเองได้ และคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการที่ชายผู้นี้มีคือ

- (1) ท่านทูลขอเพื่อผู้อื่น - ผู้รับใช้ของท่าน ซึ่งแท้จริงแล้วท่านยังมีความต้องการต่างๆในชีวิต แต่ท่านทูลขอพระเยซูเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อื่นแทนความต้องการของตนเอง
- (2) ท่านตัดสินใจแน่วแน่ที่จะขอความช่วยเหลือจากพระเยซู ท่านอ้อนวอนพระองค์ให้ช่วยผู้รับใช้ของท่าน แม้ตัวท่านจะเป็นผู้นำชาวโรมันและพระเยซูเป็นชาวยิว แต่ท่านก็ได้สนใจว่าผู้คนรอบข้างจะทำหรือคิดอย่างไร ท่านตัดสินใจแล้วว่าที่จะขอความช่วยเหลือจากพระองค์ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น หรือผู้คนจะพูดอย่างไร
- (3) ท่านไม่ได้รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองที่จะได้ และไม่ได้รู้สึกว่าตนเองสมควรจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเยซูหรือพระองค์เป็นหนี้อะไรท่าน เมื่อพระเยซูทรงรักษาคณรับใช้ของท่าน ท่านได้เล็งเห็นว่าสิ่งนี้เป็นของขวัญที่ท่านไม่สมควรที่จะได้รับเลย

3. ความเชื่อน้อยมีลักษณะอย่างไร?

มัทธิว 14:25-31 ครั้นเวลาสามยามเศษ พระองค์จึงทรงดำเนินบนน้ำทะเลไปยังเหล่าสาวก เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินมาบนทะเลเขาก็ตกใจนัก ร้องอิงไปเพราะกลัวคิดว่าเป็นผี ในทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า "ทำใจให้ดีไว้เถิด เราเอง อย่างกลัวเลย" ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดบอกให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์" พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เปโตรจึงลงจากเรือเดินบนน้ำไปหาพระเยซู แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า "พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย" ในทันใดนั้นพระเยซูทรงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ แล้วตรัสว่า "โอ คนมีความเชื่อน้อย เจ้าสงสัยทำไม"

หมายเหตุ: พระเยซูตรัสว่าเปโตรซึ่งเป็นชาวยิวมีความเชื่อน้อย และลักษณะ 3 ประการที่เปโตรมีก็คือ

- (1) ท่านขอเพื่อตนเอง ท่านไม่ได้ขอพระเยซูเพื่อให้คนอื่นเดินบนน้ำได้
- (2) ท่านไม่ได้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่คู่ควร ในทางกลับกันท่านสงสัยในพระลักษณะของพระเยซูและทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดบอกให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์"
- (3) แตกต่างจากนายร้อยและหญิงชาวคานาอันที่มุ่งมั่นในการขอความช่วยเหลือจากพระเยซูไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เปโตรเริ่มที่จะสงสัยในพระวาทะของพระเยซู เมื่อท่านเริ่มให้ความสำคัญกับตนเอง และคลื่นลม

4. ผู้ที่มีความเชื่อน้อยเชื่อหรือไม่ว่าพระวาทะของพระเจ้ามีอำนาจที่จะทำให้พระวาทะนั้นสำเร็จได้?

มัทธิว 14:28 ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์"

หมายเหตุ: ใช่แล้ว! ผู้ที่มีความเชื่อน้อยเชื่อในอำนาจของพระเจ้า เปโตรเชื่อว่าถ้าพระเยซูตรัสให้ท่านเดินบนน้ำแล้ว ท่านจะสามารถทำได้ ฉะนั้นเพียงแค่เราเชื่อในอำนาจของพระเจ้า ก็ไม่ได้หมายความว่าเรามีความเชื่อมาก

5. การมีความเชื่อ้อยเพียงพอหรือที่จะทำให้เดินบนน้ำได้?

มัทธิว 14:29-30 พระองค์ตรัสว่า "มาเถิด" เปโตรจึงลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า "พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย"

หมายเหตุ: การมีความเชื่อ้อยเพียงพอที่จะทำให้เดินบนน้ำได้เป็นครั้งคราวและผู้ที่มีความเชื่อ้อยก็วางใจในพระวาทะของพระเจ้า แต่อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ที่มีความเชื่อ้อยมองไปยังตัวเองหรือปัญหาารายรอบความเชื่อ้นั้นก็เริ่มที่จะสงสัยพระวาทะของพระเจ้า เปโตรสามารถเดินบนน้ำได้เมื่ót่านวางใจในพระวาทะของพระเจ้า แต่เมื่อót่านมองไปที่ตนเองและคลื่นลม ต่านก็เริ่มที่จะสงสัย ดังนั้นพระวาทะของพระเจ้าจึงไม่สามารถที่จะเป็นไปตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้้น การมีความเชื่อ้อยไม่ใช่ชีวิตที่ดีนัก เพราะว่ามันเป็นประสบการณ์ที่ขึ้นและลง ซึ่งคริสเตียนหลายคนเป็นเหมือนดั่งเปโตร มีช่วงเวลาที่พักเขาเดินบนน้ำกับพระเยซูและช่วงเวลาที่ยู่ยากและจมลง แตกต่างจากความเชื่อของหญิงคนาอันที่มีมากซึ่งเดินอย่างมั่นคงกับพระเยซู เพราะเธอไว้วางใจในพระวาทะของพระเจ้าตลอดเวลาและไม่ได้มองไปยังตนเอง หรือเงื่อนไขที่ไม่เอื้ออำนวย

6. ผู้ใดที่พระเยซูกล่าวถึงว่าเป็นผู้มีความเชื่อ้อย?

มัทธิว 16:5-10 ฝ่ายพวกสาวกของพระองค์ เมื่อข้ามฟากนั้นได้ลืมนำขนมปังไปด้วย เมื่อพระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงสังเกตและระวังเชื้อแห่งพวกฟาริสี และพวกสะดูสีให้ดี" เหล่าสาวกจึงพูดกันว่า "เพราะเหตุที่เรามิได้นำขนมปังมา"

ฝ่ายพระเยซูทรงทราบจึงตรัสกับเขาว่า "โอ ผู้มีความเชื่อ้อย เหตุไฉนพวกót่านจึงพูดกันและกันถึงเรื่องไม่มีขนมปัง ต่านยังไม่หยั่งรู้และจำไม่ได้หรือ เรื่องขนมปังหักก่อนกับคนห้าพันคนนั้น ต่านเก็บที่เหลือได้กี่ตะกร้า หรือขนมปังเจ็ดก้อนกับคนสี่พันคนนั้น ต่านเก็บที่เหลือได้กี่ตะกร้า"

หมายเหตุ: ช่วงเวลานี้เหล่าสาวกกลับกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อน้อย ซึ่งพระเยซูทรงพยายามที่จะเปลี่ยนการสนทนาให้เป็นด้านจิตวิญญาณ และพระองค์พยายามที่จะเทศนาสั่งสอนพวกเขา แต่เหล่าสาวกกลับเปลี่ยนบทสนทนาและไปใส่ใจในขนมปังแทน ฉะนั้นเมื่อมีความต้องการทางกายภาพ ผู้ที่มีความเชื่อจะรู้สึกว่ามันเป็นการยากที่จะฟังสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ นอกจากนี้เหล่าสาวกไม่มีขนมปังเพราะพวกเขาลืมนำขนมปังมาด้วย การที่ผู้มีความเชื่อไม่ได้รับในสิ่งที่ต้องการ ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่ทรงประทานให้ แต่เป็นเพราะเขาลืมที่จะใช้สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ไว้แล้ว พระเยซูทรงเลี้ยงคน 5,000 คน ด้วยขนมปัง 5 ก้อนและทรงเลี้ยงคน 4,000 คน ด้วยขนมปัง 7 ก้อน แต่เหล่าสาวกก็ยังกังวลกับการหาขนมปัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้มีความเชื่อจะลืมห่าง่ายดายถึงวิธีการที่พระวาระของพระเจ้าสำเร็จได้ในอดีต ดังนั้นหากปราศจากการจดบันทึกเอาไว้ หรือ แบ่งปันคำพยาน(เกี่ยวกับวิธีการที่พระวาระของพระเจ้าสำเร็จผล) ก็จะทำให้ลืมการอัศจรรย์ของพระเจ้าไปอย่างง่ายดาย หรือ อย่างกับว่าเรื่องราวนั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย

7. ผู้ที่มีความเชื่อกังวลถึงเรื่องใดอีก?

มัทธิว 6:25-30 "เหตุฉะนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่า จะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้ใส่สมไ่วในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกไว้ ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ มิใคร่ในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้ที่ทุ่งนาว่า มันงอกงามเจริญขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงานมันไม่ปั่นด้าย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่ากษัตริย์ซาโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้นี้ดอกหนึ่ง แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้มีความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหรือ

หมายเหตุ: ผู้มีความเชื่ออ่อนแอเข้าใจในอำนาจแห่งพระวาระของพระเจ้า แม้เขาจะรู้ว่าพระเจ้าทรงดูแลผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระองค์ แต่เขาก็กังวลเกี่ยวกับการอยู่รอด ไม่ว่าจะเป็นอาหารและเสื้อผ้า ซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่างๆทำให้ผู้มีความเชื่ออ่อนแอไขว่ไปจากพระสัญญาของพระเจ้า

8. เพราะเหตุใดพระเยซูจึงตรัสถามสาวกว่าความเชื่อของพวกเขาอยู่ที่ไหน?

ลูกา 8:22-25 อยู่มาวันหนึ่งพระองค์เสด็จลงเรือกับเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า "ให้เราข้ามทะเลสาบไปปากข้างโน้น" เขาก็ถอยเรือออกไปเมื่อกำลังแล่นไปพระองค์บรรทมหลับ และบังเกิดพายุกลางกลางทะเล น้ำเข้าเรืออยู่น่ากลัวจะมีอันตราย เขาจึงมาปลุกพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้ากำลังจะจมอยู่แล้ว" พระองค์จึงทรงตื่นขึ้นห้ามลมและคลื่น แล้วคลื่นลมก็หยุดเงียบสงบทีเดียว พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ความเชื่อของเจ้าอยู่ที่ไหน" เขาเหล่านั้นกลัวและประหลาดใจพูดกันว่า "ท่านนี้เป็นผู้ใดจึงสั่งบังคับลมและน้ำได้ ลมกับน้ำนั้นก็เชื่อฟังท่าน"

หมายเหตุ: พระเยซูตรัสว่า "ให้เราข้ามทะเลสาบไปปากข้างโน้น" ตราบใดที่พวกเขาปฏิบัติตามความเชื่อในพระคำรัส พระคำรัสนั้นก็สำเร็จ แต่เมื่อพวกเขาเห็นลมพายุในทะเลสาบพวกเขาก็เริ่มที่จะสงสัย ดังนั้นพระองค์จึงทรงตรัสถามว่าความเชื่อของพวกเขาอยู่ที่ไหน เพราะพวกเขาสงสัยในพระวาระของพระองค์และมองไปยังปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงห้ามลมและคลื่น ดังนั้นเรื่องนี้จึงเป็นสิ่งยืนยันว่ามีพลังสร้างสรรค์ในพระวาระของพระองค์

9. เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา สิ่งใดที่พระองค์จะถามถึง?

ลูกา 18:8 เราบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ"

หมายเหตุ: ในขณะที่หลายคนกำลังดิ้นรนเดินบนน้ำเพราะการที่พวกเขามีความเชื่อ้อย แต่ยังมีอีกกลุ่มซึ่งไม่เคยเลยแม้ที่จะเดินบนผิวน้ำ สิ่งนี้ก็เนื่องจากว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อมั่นเอง ดังนั้นบุตรมนุษย์จะถามถึงผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อ และสามารถเดินบนน้ำกับพระองค์ได้ตลอดเวลา

10. สิ่งใดที่ัครสาวกทูลขอจากพระเยซู?

ลูกา 17:5 ฝ่ายัครทูตทูลพระองค์ว่า "ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น"

หมายเหตุ: เหล่าสาวกคงรู้สึกอับอายที่พวกเขาซึ่งเป็นชาวอิสราเอล แต่กลับมีความเชื่อ้อยในขณะที่นายร้อยชาวโรมันและหญิงชาวคานาอันกลับมีความเชื่อที่มากกว่า ซึ่งแท้จริงแล้วเหล่าสาวกเป็นผู้ที่มีส่วนในแสงที่สว่างกว่าคนอื่น ๆ แต่เหล่าสาวกก็มิได้ย่อท้อ พวกเขาได้ตระหนักแล้วว่าตนเองมีความเชื่อ้อยซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ไม่สู้ดีนัก ฉะนั้นพวกเขาจึงปรารถนาความเชื่อที่มากกว่าและนั่นคือเหตุผลที่พวกเขาทูลขอพระเยซูให้เพิ่มเติมความเชื่อของพวกเข

บทสรุป

ความเชื่อคือ ความเข้าใจว่าพระวณะของพระเจ้านั้นเป็นความจริงเพราะพระวณะมีพลังสร้างสรรค์ และพระองค์ต้องการให้เราดำรงชีวิตอยู่ตามความเข้าใจนี้

สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากผู้ที่มีความเชื่อ้อยคือ:

1. ผู้มีความเชื่อ้อยดำรงอยู่ตามพระวณะของพระเจ้าเป็นบางครั้ง มักสงสัยในพระวณะของพระเจ้าและมองไปยังตัวเองหรือปัญหาที่ประสบ
2. ผู้มีความเชื่อ้อยมักจะรู้สึกว่าเขาควรได้รับความช่วยเหลือจากพระเยซู เขาคิดว่า "ฉันได้กระทำการนี้สำหรับพระเจ้าแล้วดังนั้นพระองค์ควรที่จะทำสิ่งนี้เพื่อฉัน"

สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากผู้ที่มีความเชื่อมากคือ:

1. ผู้ที่มีความเชื่อมากจะดำรงอยู่ด้วยพระวณะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าเสมอ เมื่อใดที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงเขาก็จะยังวางใจในพระวณะของพระองค์

2. ผู้ที่มีความเชื่อมากจะรู้สึกว่าคุณเองไม่สมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือ เขาเห็นว่าทุกอย่างที่
ประทานมาจากพระเจ้านั้นเป็นของขวัญที่เขาไม่สมควรจะได้รับ

เหล่าสาวกรู้ความจริงมากมาย แต่กลับมีความเชื่อน้อย ส่วนนายร้อยชาวโรมันและหญิงชาวคานาอัน รู้
ความจริงเพียงเล็กน้อยแต่กลับมีเชื่อมาก สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าการยืนหยัดของเราเพื่อพระเจ้านั้นไม่ได้
ขึ้นอยู่กับปริมาณของความเป็นจริงที่เราได้รับ แต่ขึ้นอยู่กับการนำความจริงนั้นไปปฏิบัติมากน้อย
เพียงใด ดังนั้นผู้ที่ปฏิบัติตามความจริงเล็กน้อยที่พวกเขาได้รับก็ดีกว่าผู้ที่ได้รับความจริงมากมายแต่
มิได้นำความจริงนั้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน คำว่า "ซื่อสัตย์" (Faithful) หมายถึง "เต็มไปด้วยความเชื่อ"
(Full of faith) ดังนั้นบรรดาผู้ที่ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตามความจริงทั้งหมดที่เขาได้รับอย่างต่อเนื่อง จะ
ถูกเรียกว่าผู้ที่ซื่อสัตย์และมีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นชีวิตที่ดียิ่ง ต่างจากผู้ที่ประสบการณ์ชีวิตคริส
เตียนไม่มั่นคงอันเกิดจากการมีความเชื่อน้อยซึ่งไม่ได้เป็นชีวิตที่ดีนัก พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรามีความ
เชื่อที่ยิ่งใหญ่และดำรงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อต่อพระองค์

การตอบสนองของคุณ

ให้คุณประเมินความเชื่อของคุณในวันนี้ว่า คุณมีความเชื่อมาก คือ ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงตามพระวจนะ
ของพระเจ้า หรือคุณมีความเชื่อน้อย คือ ดำรงชีวิตตามพระวจนะของพระองค์เป็นครั้งคราวเท่านั้น
และคุณปรารถนาเช่นเดียวกับเหล่าสาวกที่จะมีความเชื่อมากขึ้นหรือไม่?

คำตอบ: _____

บทที่ 5

การเติบโตในความเชื่อ

ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่ชื่อ "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร?" เราได้เรียนรู้ว่าการเข้าใจในความเชื่อ คือการเข้าใจว่าพระวณะของพระเจ้ามีอำนาจในการสร้างโดยธรรมชาติ ดังนั้นพระวณะจึงเป็นจริงเสมอ

ในบทเรียน "บทที่ 3 – การดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ" เราได้เรียนรู้ว่าการสอนให้ผู้คนดำรงอยู่ด้วยความเชื่อคือการสอนให้เขาดำเนินชีวิตตามความเข้าใจในสิ่งที่เชื่อซึ่งก็คือ การคาดหวังให้พระวณะของพระเจ้าเป็นไปดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้และพึ่งพาในพระวณะที่จะสำแดงผลตามที่ได้ทรงตรัสไว้

ในบทเรียน "บทที่ 4 – ความเชื่อมาก และความเชื่อน้อย" เราได้เรียนรู้ว่าผู้ที่มีความเชื่อน้อยจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อเป็นครั้งคราว แต่ไม่ใช่ตลอดเวลา ชีวิตที่มีความเชื่อน้อยไม่ได้เป็นชีวิตที่น่ารื่นรมย์นัก

ในบทเรียนนี้ "บทที่ 5 – การเติบโตในความเชื่อ" เราจะมาดูวิธีการบ่มเพาะความเชื่อ ซึ่งก็คือการฝึกฝนที่จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในอำนาจแห่งพระวณะของพระเจ้าเพื่อให้พระวณะนั้นสำเร็จตามที่ได้ทรงตรัสไว้ และพึ่งพาในพระวณะนั้น เมื่อเราเพาะเลี้ยงความเชื่อของเรา ความเชื่อนั้นก็จะเติบโตจากความเชื่อน้อยจนกลายเป็นความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ในที่สุด

1. อะไรคือสิ่งกีดกันเราในการฝึกฝนให้มีความเชื่อมาก?

มัทธิว 14:31 ในทันใดนั้นพระเยซูทรงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ แล้วตรัสว่า “โอ คนมีความเชื่อน้อย เจ้าสงสัยทำไม”

หมายเหตุ: เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะโกหก (ทิตัส 1:2) เมื่อผู้ที่มีความเชื่อน้อยสงสัยในพระวาทะของพระเจ้า นั่นก็หมายความว่าผู้ที่มีความเชื่อน้อยเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะโกหก แต่พระองค์ไม่สามารถที่จะโกหกได้เพราะพระวาทะของพระองค์มีอำนาจสร้างสรรค์ ฉะนั้นเมื่อผู้ที่มีความเชื่อน้อยสงสัยในพระวาทะของพระเจ้า นั่นก็หมายความว่าเขากำลังสงสัยในอำนาจของพระเจ้าซึ่งผู้ที่มีความเชื่อมากจะไม่มี ความสงสัย แต่กลับพึ่งพาในพระวาทะของพระเจ้าเสมอ

2. เหล่าอัครสาวกทูลขอให้พระเยซูกระทำการสิ่งใด?

ลูกา 17:5 ฝ่ายอัครทูตทูลพระองค์ว่า "ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น"

หมายเหตุ: พระเยซูทรงดำรงถึงเรื่องความเชื่อน้อยของเหล่าสาวก (มัทธิว 8:26) ดังนั้นจึงสมควรที่เหล่าสาวกจะขอให้เพิ่มพูนความเชื่อของพวกเขา ซึ่งพวกเขามีความเชื่อน้อยและพึ่งพาในพระวาทะของพระเจ้าเป็นบางครั้งแต่ไม่ใช่ตลอดเวลา ดังนั้นพวกเขาจึงต้องการความเชื่อที่ยิ่งใหญ่และพึ่งพาในพระวาทะนั้นตลอดเวลา การปลูกฝังการพึ่งพาในพระวาทะของพระเจ้าที่สามารถสำเร็จได้นั้น ก็คือการปลูกฝังความเชื่อมั่นนั่นเอง

3. พระเยซูทรงสอนพวกเขาอย่างไรในการเพิ่มพูนความเชื่อ?

ลูกา 17:6 พระองค์จึงตรัสว่า "ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง (เมล็ดมัสตาร์ด) ท่านก็จะสั่งต้นหมอนี้ได้ว่า "จงถอนขึ้นออกไปปักในทะเล" และมันจะฟังท่าน

หมายเหตุ: หลายคนเข้าใจผิดในคำพูดเหล่านี้ของพระเยซู พระองค์ไม่ได้กล่าวว่า "ให้มีความเชื่อขนาดเท่าเมล็ดมัสตาร์ด" แต่พระองค์กล่าวว่า "ความเชื่อเหมือนดั่งเมล็ดมัสตาร์ด" ศัตรูของพระเจ้าซึ่งคือซาตานพยายามที่จะหลอกลวงผู้คน โดยการทำให้พวกเขาคิดว่า ควรที่จะมีความสุขกับความเชื่อเล็กน้อยที่พวกเขามี แต่พระเยซูไม่ได้สอนว่า เราควรที่จะมีความเชื่อขนาดเล็กน้อยเท่าเมล็ดมัสตาร์ด พระเยซูทรงทราบว่าเมล็ดมัสตาร์ดเริ่มจากขนาดเล็ก แต่สิ้นสุดที่ต้นไม้อายุยืน ซึ่งแสดงถึงความมีประสิทธิผลอย่างยิ่งในการเจริญเติบโต พระเยซูกำลังสอนเหล่าสาวกให้ทราบว่า จะทำให้ความเชื่อเล็กน้อยนั้นเจริญเติบโตอย่างยิ่งใหญ่ได้อย่างไร แม้ว่าเมล็ดมัสตาร์ดจะมีขนาดเล็ก แต่มันก็ยังบรรจุหลักการเดียวกันของชีวิตที่จะเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ที่ใหญ่ที่สุด เมื่อเมล็ดมัสตาร์ดอยู่ในดิน มันก็จะใช้ประโยชน์จากแร่ธาตุต่างๆที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้ และเจริญขึ้นอย่างว่องไวและแข็งแรง พระเยซูทรงต้องการให้เรามีความเชื่อเช่นนี้ คือการยึดถือในพระวาทะของพระเจ้าและตัวแทนที่พระองค์ทรงแต่งตั้งขึ้น และนี่ก็คือวิธีการที่เราจะสามารถเพิ่มพูนความเชื่อของเราได้

4. อะไรอีกที่พระเยซูทรงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้ความเชื่อเติบโตขึ้น?

ลูกา 17:7-10 "ในพวกท่านมีใครคนใดที่มีบ่าวเฝ้าเรือนหรือเลี้ยงแกะ เมื่อบ่าวคนนั้นกลับมาจากทุ่งนา จะบอกเขาว่า "เชิญนั่งลงรับประทานอาหารที่เดียวเถิด" หรือจะไม่บอกเขาว่า "จงหาให้เรารับประทานอาหารและคาดเอวไว้เดินไต่ให้เรา จนเราจะกินและดื่มอิ่มแล้ว และภายหลังเจ้าจึงค่อยกินและดื่มเถิด" นายจะชอบใจบ่าวนั้น เพราะบ่าวได้ทำตามคำสั่งหรือ ฉันทก็ดี เมื่อท่านทั้งหลายได้กระทำการสิ่งสารพัด ซึ่งเราบัญชาไว้แก่ท่านนั้น ก็จงพูดด้วยว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีบุญคุณต่อนาย ข้าพเจ้าได้กระทำตามหน้าที่ซึ่งข้าพเจ้าควรกระทำเท่านั้น"

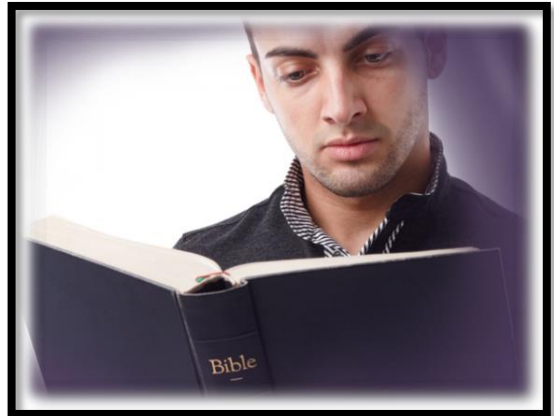
หมายเหตุ: เราต้องเข้าใจในข้อนี้ก่อนคือ พระเจ้าไม่ได้เป็นหนี้อะไรเราเลย แต่เราเป็นหนี้พระเจ้าในทุกๆอย่าง เราเป็นของพระองค์โดยการทรงสร้าง (ปฐมกาล 1:27) และโดยการไถ่ (1 โครินธ์ 6:20) ถ้าเราทำทุกอย่างสมบูรณ์ตามที่พระองค์ได้ตรัสสั่งให้เราทำ เราก็ได้ทำตามหน้าที่ที่คาดหวังไว้เท่านั้น เราไม่สามารถทำอะไรมากไปกว่าสิ่งที่คาดหวังนั้นเพื่อที่จะได้รับบุญ นอกจากนั้นเราไม่ควรที่จะพูดว่า "พระเจ้า ข้าพระองค์ได้กระทำการนี้เพื่อพระองค์" ดังนั้นพระองค์จำเป็นต้องกระทำการนั้นเพื่อข้า

พระองค์" ทุกอย่างที่เราเจ้าทรงกระทำให้กับเรานั้นถือว่าเป็นพระคุณและความเมตตาของพระองค์ – ทรงปฏิบัติต่อเราเกินกว่าที่เราสมควรได้รับการปฏิบัติและทรงประทานของขวัญที่เราไม่สมควรได้รับ

5. เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเรากำลังแสดงออกถึงความเชื่อ?

สดุดี 119:105 พระวจนะของพระองค์เป็นโคม
สำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่
มรรคาของข้าพระองค์

โรม 10:17 ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็โดยการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศ
พระวจนะของพระเจ้า

หมายเหตุ: ความเชื่อนั้นพึ่งพาในพระวจนะของพระเจ้า
อย่างสมบูรณ์โดยการที่พระวจนะนั้นสำเร็จตามที่ได้ทรงตรัสไว้ และเราไม่ควรลืมว่า หากไม่มีพระวจนะของพระเจ้านั้นก็ไม่มีอะไรเลย ในโรม 10:17 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความเชื่อเกิดขึ้นโดยพระวจนะของพระเจ้า ฉะนั้นหากไม่มีพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ก็ไม่สามารถมีความเชื่อได้เช่นกัน ถ้าเราต้องการให้ความเชื่อเจริญเติบโตโดยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงในความเชื่อนั้น ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะต้องเดินในทางที่ส่องสว่างโดยพระวจนะของพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรแก่ความเชื่อและสามารถพึ่งพาได้ ซึ่งโดยการปฏิบัติตามความเชื่อในพระวจนะของพระองค์ ความเชื่อของเราจึงจะเติบโตขึ้นในขณะที่เราได้เห็นพระสัญญาของพระองค์เป็นจริง

6. การทรงนำในอดีตของพระเจ้ามีความสัมพันธ์อย่างไรในชีวิตของข้าพเจ้าที่จะสามารถช่วยให้ข้าพเจ้าเจริญเติบโตอย่างมั่นคงในพระวจนะของพระองค์?

เฉลยธรรมบัญญัติ 7:18-19 ท่านทั้งหลายอย่ากลัวเขาเลย แต่จงระลึกถึงการที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำต่อฟาโรห์และต่อชาวอียิปต์ทั้งสิ้นนั้น การทดลองใหญ่ยิ่งซึ่งนัยน์ตาท่านได้เห็นแล้วทั้งหมายสำคัญ การอัศจรรย์ พระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียด

ออก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงใช้พาท่านทั้งหลายออกมา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงกระทำต่อชนชาติทั้งหลายที่ท่านกลัวอย่างนั้นแหละ

สดุดี 77:11 ข้าพเจ้าจะระลึกถึงพระราชกิจทั้งปวงของพระเจ้าพระเจ้าข้า

หมายเหตุ: การระลึกถึงว่าพระวณะของพระเจ้านั้นสำเร็จได้อย่างไรในอดีต จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เราว่าพระวณะของพระองค์จะสำเร็จได้อีกครั้งในอนาคต เมื่อเราได้เห็นบางสิ่งบางอย่างก่อนหน้านี้แล้ว จะทำให้เรามีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นอีก เราไม่มีอะไรจะต้องกลัวสำหรับอนาคต นอกเสียจากว่าเราได้หลงลืมความสัตย์ซื่อแห่งพระวณะของพระเจ้าที่ได้เป็นจริงในอดีตไปแล้ว การเขียนบันทึกและการแบ่งปันความสัตย์ซื่อแห่งพระวณะของพระเจ้านั้นเป็นวิธีการที่ดียิ่งในการระลึกถึงอำนาจของพระองค์

7. ผู้อื่นจะสามารถช่วยให้ข้าพเจ้าเติบโตอย่างมั่นคงในพระวณะอันสัตย์จริงของพระเจ้าได้อย่างไร?

ยอห์น 4:39 ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มาจากเมืองนั้น ได้มีศรัทธาในพระองค์เพราะคำพยานของหญิงผู้นั้น ที่ว่า "ท่านเล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้ทำ"

หมายเหตุ: การฟังคำพยานถึงการที่พระวณะของพระเจ้าเป็นจริงในชีวิตของคนอื่นนั้นจะช่วยให้คุณเติบโตอย่างมั่นคงในพระวณะของพระองค์ พระวณะของพระเจ้าสามารถเป็นจริงได้ในชีวิตของคุณ เช่นเดียวกับที่ได้เป็นจริงในชีวิตของผู้อื่น และผู้ที่พูดด้วยความเชื่อมั่น ก็จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่คุณได้ แต่ผู้ที่พูดด้วยความสงสัยก็จะเพิ่มความสงสัยให้แก่คุณด้วย ดังนั้นหากคุณเลือกที่จะคบหากับผู้ที่ส่งเสริมความสงสัยและไม่ใช่ความเชื่อมั่นในพระวณะของพระเจ้าแล้ว ก็จะมีผลกระทบในแง่ลบต่อความเชื่อของคุณ (2 โครินธ์ 6:14; 1 โครินธ์ 5:11)

8. ถ้าหากข้าพเจ้าสะดุดและล้มลงระหว่างทาง?

โรม 13:14 แต่ท่านจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้บำรุงบำเรอตัณหาของเนื้อหนัง

สุภาษิต 24:16 เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นอีก

หมายเหตุ: อย่าวางแผนที่จะล้มเหลว แต่ถ้าคุณล้มเหลวแล้วให้ลุกขึ้น ซึ่งเมื่อเปโตรสงสัยและเริ่มที่จะจมลง ท่านก็ร้องขอให้พระเจ้าทรงช่วย

9. ความเชื่อสามารถเจริญเติบโตได้เร็วเพียงใด?

2 เรสะโลนิกา 1:3 ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย เราต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลาย อยู่เสมอ และเป็นการสมควร เพราะความเชื่อของท่านก็จำเริญยิ่งขึ้น

หมายเหตุ: เท่าที่มนุษย์รับรู้มาไม่มีสิ่งใดที่เมื่อได้รับการปลูกแล้ว จะเติบโตรวดเร็วเท่าความเชื่อ

บทสรุป

ความสงสัยและความไม่เชื่อหยุดเราจากการพัฒนาความเชื่อให้ยิ่งใหญ่ การที่จะเพิ่มพูนการพึ่งพาในอำนาจแห่งพระวาทะของพระเจ้าและลดความสงสัยกับความไม่เชื่อลง ก็คือการเพิ่มพูนความเชื่อ นั่นเอง นี่คือการปฏิบัติจากบทเรียนนี้ที่เกี่ยวกับการเพิ่มพูนการพึ่งพาในอำนาจแห่งพระวาทะของพระเจ้า:

1. เมล็ดมัสตาร์ดใช้ประโยชน์จากแร่ธาตุต่างๆที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เพื่อการเจริญเติบโต ดังนั้นเราก็ควรที่จะยึดถือในพระวาทะของพระเจ้าและตัวแทนที่พระองค์ทรงแต่งตั้งไว้เพื่อให้เราเจริญเติบโตขึ้น เราควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกอย่างที่เรากระทำนั้นมีพื้นฐานมาจากพระวาทะของพระเจ้า ขณะที่เราพัฒนาความเชื่อของเราโดยการปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์ พระวาทะนั้นก็จะสำเร็จผลและเราจะเห็นการอัศจรรย์ของพระองค์ ถ้าพระวาทะของพระเจ้าเป็นแหล่งแห่งอำนาจของเราแล้ว ไม่มีเหตุผลใดเลยที่เราจะต้องสงสัย แต่การพึ่งพาสิ่งอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจนั้นควรเป็นสิ่งที่น่าสงสัยกว่า

2. เราควรต้องเข้าใจในข้อนี้ว่าพระเจ้าไม่ได้เป็นหนี้อะไรเราเลย แต่เราต่างหากที่เป็นหนี้พระองค์ในทุกๆสิ่ง ถ้าเราได้ทำทุกอย่างที่พระองค์ได้ทรงตรัสสั่งให้เราทำแล้ว เราก็ได้ทำแค่หน้าที่ของเราเท่านั้น เราไม่สามารถที่จะทำอะไรได้มากไปกว่าสิ่งที่ถูกคาดหวังให้ทำ ดังนั้นทุกอย่างที่เราได้รับจากพระเจ้าไม่ได้เป็นเพราะเราสมควรที่จะได้รับ แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราเกินกว่าที่เราคู่ควรและประทานของขวัญที่เราไม่สมควรจะได้รับ

3. การระลึกถึงว่าพระวาทะของพระเจ้าได้เป็นจริงแล้วอย่างไรในอดีต จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นว่าพระวาทะนั้นจะเป็นจริงได้อีกในอนาคต เมื่อเรากลั่นการอัศจรรย์ของพระเจ้าในอดีต ก็เป็นเรื่องง่ายที่เราจะมีความสงสัย การแบ่งปันการอัศจรรย์ต่างๆในชีวิตของเราแก่ผู้อื่นเป็นวิธีการที่ดียิ่งในการระลึกถึงพระวาทะของพระองค์

4. การอยู่ท่ามกลางผู้ที่ส่งเสริมให้เราเชื่อและไม่สงสัยในพระวาทะของพระองค์ก็เป็นวิธีการที่ดีในการเพิ่มพูนการพึ่งพาในพระวาทะของพระองค์ เมื่อเราได้ฟังคำพยานที่ว่าพระวาทะของพระเจ้าได้เป็นจริงอย่างไรในชีวิตของผู้อื่น ก็จะทำให้เรามีกำลังใจด้วยว่าพระวาทะของพระองค์จะสามารถเป็นจริงได้ในชีวิตของเรา

5. ในการเดินทางไปกับพระเจ้า เราไม่ควรวางแผนที่จะล้มเหลว แต่หากเราล้มเหลวแล้วเราควรจะยืนขึ้นอีกครั้งและหันกลับไปยังความสัตย์ซื่อแห่งพระวาทะคำของพระเจ้า

การตอบสนองของคุณ

คุณปรารถนาหรือไม่ที่จะเพิ่มพูนความเชื่อของคุณ โดยการเริ่มต้นพึ่งพาในพระวาทะของพระเจ้าให้มากขึ้นและมีความสงสัยในพระวาทะนั้นน้อยลง

คำตอบ: _____

บทที่ 6

ในพระฉายาของพระเจ้า

คุณเคยเห็นสวนผักไหม? บางทีคุณอาจจะมีสวนของตนเอง เมื่อเกษตรกรปลูกต้นมะเขือเทศ เขาหวังที่จะได้ผลอะไรจากต้นนั้นล่ะ? แน่นอนว่าเขาต้องหวังผลมะเขือเทศ หากเกษตรกรต้องการผลมะม่วง เขาก็จะปลูกต้นมะม่วง

วัตถุประสงค์ของต้นมะเขือเทศก็คือผลิตผลมะเขือเทศ ถ้าต้นนั้นไม่ได้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ ก็ไร้ประโยชน์ มีบริษัทมากมายทั่วโลกที่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน บริษัทที่ผลิตตู้เย็นก็จะออกแบบให้ตู้เย็นมีความเย็นเพื่อว่าเมื่อใส่อาหารไว้ข้างในแล้วจะทำให้อาหารมีความเย็นและสดใหม่ ในทางตรงกันข้ามถ้าตู้เย็นไม่ได้ให้ความเย็น แต่กลับให้ความร้อนแทน จะมีใครล่ะที่ต้องการซื้อตู้เย็นนี้? หากตู้เย็นไม่ได้ตอบสนองวัตถุประสงค์ของมันเองแล้ว ก็ไร้ประโยชน์

1. อะไรเป็นวัตถุประสงค์หลักของการสร้างมนุษย์?

อิสยาห์ 43:7 คือทุกคนที่เขาเรียกตามนามของเรา คือผู้ที่เราได้สร้างเพื่อพระสิริของเรา ผู้ที่เราได้ปั้นและได้กระทำไว้

ปฐมกาล 1:27 พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

หมายเหตุ: มนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูตัวเอง แต่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเชิดชูพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว มนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ตัวเองมีชื่อเสียง แต่เพื่อจะทำให้พระเจามีชื่อเสียง ธรรมชาติของพระเจ้าและกฎเกณฑ์ของพระองค์คือความรัก (1 ยอห์น 4:8) ฉะนั้นวัตถุประสงค์ของความเป็นมนุษย์ของเราก็คือการเปิดเผยพระลักษณะของพระเจ้าให้แก่จักรวาล นอกจากนี้ในพระธรรมปัญญาจารย์ 12:13 ยังสอนเราอีกว่าหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์คือการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยดำเนินตามพระวาระของพระองค์

2. พระเจ้าได้ทรงตรัสแก่มนุษย์คู่แรกถึงการมีชีวิตและการตายไว้หรือไม่อย่างไร?

ปฐมกาล 2:16-17 พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้เจ้ากินได้ทั้งหมด แต่ผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่วนั้น ห้ามเจ้ากิน เพราะในวันใดที่เจ้ากิน เจ้าจะต้องตายแน่”

หมายเหตุ: พระวาระของพระเจ้าเป็นชีวิตและคู่มือนำทางของมนุษยชาติ พระเจ้าทรงสอนถึงวิถีทางที่เขาควรจะไปและมีชีวิตอยู่ นอกจากนี้พระองค์ยังสอนถึงวิถีทางที่เขาไม่ควรจะไปเพื่อประสบกับความตาย พระเจ้าสอนเขาว่าวิธีเดียวที่จะทำให้เขากลับมีชีวิตได้อีกครั้งก็คือการมีความเชื่อ และความเชื่อคืออะไรล่ะ? ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่มีชื่อว่า "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร?" เราได้เรียนรู้แล้วว่าความเชื่อคือการที่พระเจ้าทรงพระวาระของพระเจ้านั้นเป็นจริงเสมอเพราะพระวาระนั้นมีพลังสร้างสรรค์ ตรบาติที่มนุษย์อาศัยอยู่โดยความเชื่อในพระวาระของพระเจ้า พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้า และตรบาติที่มนุษย์มีความเชื่อในพระวาระของพระเจ้าที่จะไม่กินผลไม้จากต้นไม้ นั้น พวกเขาจะมีชีวิต พระเจ้าจะเป็นที่รู้จักผ่านชีวิตของพวกเขา เพราะว่าพระฉายาของพระองค์สะท้อนผ่านเขา

3. พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในมนุษย์เมื่อใด?

ยอห์น 14:23 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา และพระบิดาจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา

ยอห์น 15:7 ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว

หมายเหตุ: เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรกในสวน พระองค์ทรงสถิตอยู่ในเขาและสำแดงให้เขาเห็นผ่านทางพระวณะของพระองค์ ตราบใดที่พวกเขาดำรงอยู่โดยความเชื่อในพระวณะนั้น พวกเขาสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าและมีจิตใจของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงตรัสให้กระทำการสิ่งใด เขาก็จะกระทำการ และหากพระองค์ทรงห้ามไม่ให้กระทำการสิ่งใด เขาก็จะไม่กระทำการนั้น ฉะนั้นทั้งจักรวาลจะเห็นพระลักษณะของพระเจ้าอย่างประจักษ์แจ้งได้ในมนุษย์นั่นเอง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสามภรรยาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์อย่างไร?

เอเฟซัส 5:22-25 ฝ่ายภรรยา จงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร

หมายเหตุ: พระคัมภีร์สอนเราว่าสามีเป็นศีรษะของครอบครัวและพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร (เรียกว่าภรรยาของพระองค์ในวิวรณ์ 19:7) เมื่อครอบครัวต้องการตัดสินใจใดๆ สามีจะเป็นผู้ตัดสินใจในขั้นสุดท้าย เขาจะตัดสินใจด้วยความรักเพื่อผลที่ดีที่สุดของครอบครัวและเขายังต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเองด้วย ดังนั้นภรรยาจึงควรเต็มใจเชื่อฟังสามีของเธอ พระคัมภีร์ยัง

สอนหลักการนี้ใน 1 เปโตร 3:1 พระคริสต์ทรงเป็นศิระของคริสตจักร ฉะนั้นคริสตจักรจึงต้องเชื่อฟังด้วยความเต็มใจในพระวณะของพระเจ้า

ปฐมกาล 2:24 เพราะเหตุนี้ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน

หมายเหตุ: เมื่อสามีเป็นศิระของครอบครัวและภรรยาคือเศียรที่ดีที่จะเชื่อฟัง เขาก็จะเป็นหนึ่งเดียวอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าจะมีสองบุคลิกลักษณะแต่ก็จะมีจิตใจและเป้าหมายเดียวกันทำให้ครอบครัวเป็นหนึ่งเดียวกันได้ แต่เมื่อภรรยาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังสามีของเธอ ครอบครัวก็จะเป็นหนึ่งเดียวและเป้าหมายของครอบครัวก็就会被แยกออก ซึ่งภรรยาที่เต็มใจเชื่อฟังสามีของเธอ ก็จะเป็นสง่าราศีของสามี (1 โครินธ์ 11:7) เช่นเดียวกันนั้น มนุษย์จะสะท้อนให้เห็นถึงพระสิริของพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์เต็มใจเชื่อฟังพระวณะของพระองค์ ซึ่งนี่หมายถึงการไม่มีเสรีภาพหรือไม่? ไม่ใช่เลย เพราะสิ่งนี้ต้องทำด้วยความเต็มใจเท่านั้น ยอห์น 17:21 พระเยซูต้องการเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเจ้า เช่นเดียวกับสามีและภรรยาที่มีจิตใจและเป้าหมายเดียวกันด้วยความเต็มใจเชื่อฟังของภรรยา ฉะนั้นแล้ว พระเจ้าและมนุษย์จะสามารถมีจิตใจและเป้าหมายเดียวกันได้ก็โดยการเชื่อฟังด้วยความเต็มใจของมนุษย์นั่นเอง

5. จะเกิดอะไรขึ้นหากอาดัมและเอวามนุษย์คู่แรกตัดสินใจที่จะทำตามคำของผู้อื่น?

โรม 6:16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือ ว่าท่านจะยอมตัวรับใช้เชื่อฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น

หมายเหตุ: อาดัมและเอวาจำเป็นต้องเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าด้วยความเต็มใจหากพวกเขาต้องการจะสะท้อนพระสิริของพระองค์และตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการดำรงอยู่ ถ้าพวกเขาแยกตัวจากพระเจ้าแล้ว พระองค์จะไม่สามารถเป็นที่รู้จักผ่านชีวิตพวกเขา พระฉายาของพระองค์ก็จะไม่สะท้อนให้เห็น และหากพวกเขาไม่ได้กระทำตามพระวณะของพระเจ้า เขาก็ไม่ได้สะท้อนถึงฉายาของพระองค์เช่นกัน ซึ่งในโรม 6:16 ได้กล่าวไว้ว่าจะมีผู้หนึ่งที่จะสะท้อนในเขา ผู้หนึ่งจะยังเป็นที่ประจักษ์และสรรเสริญในชีวิตของพวกเขา ผู้นั้นจะเป็นใครก็ขึ้นอยู่กับว่าเขาปฏิบัติตามคำของผู้ใด

โรม 14:23 แต่ผู้ที่มีความสงสัยอยู่นั้นถ้าเขากินก็มีความผิด เพราะเขาไม่ได้กินตามที่ตนเชื่อ ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆที่มีได้เกิดจากความเชื่อมั่นก็เป็น**บาปทั้งสิ้น**

หมายเหตุ: โปรดจำไว้ว่าความเชื่อคือ ความเข้าใจว่าพระวณะของพระเจ้านั้นเป็นจริงอยู่เสมอเพราะพระวณะนั้นมีพลังสร้างสรรค์ ซึ่งไม่ใช่คำของผู้อื่น แต่เป็นพระวณะของพระเจ้าอย่างเดียวก่อนหน้านั้น ขณะที่อาดัมและเอวาเลือกที่จะทำตามคำพูดของผู้อื่น พวกเขาไม่ได้ดำรงอยู่โดยความเชื่ออีกต่อไป เมื่อไม่มีพระวณะของพระเจ้าย่อมไม่มีความเชื่อใด ๆ พวกเขาจะไม่ได้สะท้อนพระสิริของพระเจ้า แต่สะท้อนสง่าราศีของผู้อื่น ดังนั้นแล้วจึงเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ง่ายว่าการดำรงอยู่โดยความเชื่อเป็นวิถีทางเดียวที่จะเชิดชูพระเจ้าและสะท้อนถึงพระลักษณะของพระองค์ ซึ่งวิธีเดียวที่จะตอบสนองต่อวัตถุประสงค์การดำรงอยู่ของเราก็คือการมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อ เมื่อเราสงสัยพระวณะของพระเจ้า เราก็ไม่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการมีชีวิตอยู่ และเป็นเรื่องง่ายที่เข้าใจได้ว่าความบาปที่แท้จริงแล้วเป็นอย่างไร เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงตรัสถึงบางสิ่งบางอย่างแต่เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามพระวณะนั้นแล้ว เราก็อยู่ในความบาป ซึ่งในโรม 6:23 ทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผลของความบาปก็คือความตายเท่านั้น เพราะไม่มีประโยชน์อะไรที่สิ่งหนึ่งก่อกำเนิดมาแต่ไม่ได้ตอบสนองวัตถุประสงค์ของมัน ฉะนั้นการดำรงอยู่โดยความเชื่อก็คือการดำเนินชีวิตตามพระวณะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า

6. มนุษย์จะถูกแยกออกจากพระเจ้าได้อย่างไร?

ปฐมกาล 3:4-5 งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า เจ้ากินผลไม้ในวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือสำนึกในความคิดและความชั่ว"

หมายเหตุ: หากความคิดของเอวาทันทีไปจากพระวณะของพระเจ้าและเธอทำตามคำของเธอเองแล้ว ก็จะเป็นการสะท้อนและสรรเสริญตัวเธอเอง แต่มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น เอวาไม่ได้ทำตามคำของเธอเองหรือพระวณะของพระเจ้า ดังนั้นเธอจึงสะท้อนและสรรเสริญผู้ที่เธอเชื่อและฟังคำ ในปฐมกาล 3:4-5 กล่าวอย่างชัดเจนว่าเธอเชื่อและปฏิบัติตามคำของซาตานเหนือพระวณะของพระเจ้า และนั่นหมายความว่าเธอยอมรับและติดตามความคิดของซาตานแทนที่ความคิดของพระเจ้า เมื่ออาดัมและเอ

วาทกู่ความบาป ไม่ใช่พระเจ้าที่สำแดงในตัวเขา หรือตัวพวกเขาเองที่สำแดงตนเอง แต่เป็นฉายาของ
ซาตานที่สะท้อนให้เห็นในอาดัมและเอวาหลังจากที่พวกเขากระทำความบาป ฉะนั้นพวกเขาจะต้องเลือก
ระหว่างการเชื่อในพระวาระของพระเจ้าหรือคำของซาตาน สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความเชื่อทั้งสิ้น

7. เกิดอะไรขึ้นกับจิตใจของมนุษย์เมื่อบาปเข้ามาในโลกนี้?

โรม 8:7 เหตุว่าใจซึ่งปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็เป็นศัตรูต่อพระเจ้า หาได้อยู่ใต้บังคับธรรม
บัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะอยู่ใต้บังคับธรรมบัญญัตินั้นไม่ได้

หมายเหตุ: ตอนนี้อาดัมและเอวามีจิตใจแห่งศัตรูของพระเจ้านั่นก็
คือซาตาน ผู้เป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า ซึ่งอาดัมและเอวาจะสามารถ
ส่งต่อสิ่งใดให้แก่ลูกหลานของเขาได้ก็ต่อเมื่อเขามีสิ่งนั้นเท่านั้นและ
นั่นก็คือ จิตใจแห่งความบาปของซาตาน ลูกหลานของอาดัมตั้งแต่
ถือกำเนิดมาได้สะท้อนให้เห็นถึงจิตใจแห่งความบาปของซาตานที่
ไม่ใช่พระลักษณะของพระเจ้า "เมื่ออาดัมอยู่มาได้ร้อยสามสิบปี จึงมี
บุตรชายคนหนึ่งตามอย่างตามฉายาของเขาชื่อเซท" (ปฐมกาล 5:3)

8. หลังจากการทำความบาปอาดัมและเอวาตอบสนองอย่างไรต่อพระเจ้า?

ปฐมกาล 3:10 ชายนั้นทูลว่า "ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวนก็เกรงกลัว
เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ จึงได้ซ่อนตัวเสีย"

หมายเหตุ: อาดัมซ่อนตัวจากพระเจ้า ความเห็นแก่ตัวแทนที่ความรักในจิตใจของเขา ก่อนที่จะทำความบาป
อาดัมมีความชื่นชมยินดีในการสนทนากับพระเจ้า แต่หลังจากการกระทำความบาป เขากลับไม่มีความสุขใน
ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า อาดัมและเอวาไม่มีความสุขในการอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าอีก
ต่อไป ตอนนี้เขาทั้งสองมีความคิดที่จะเชิดชูซาตานและปฏิบัติตามคำของมัน ซึ่งเขาทั้งสองไม่ได้
ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการดำรงอยู่ เขาจึงสมควรที่จะต้องจ่ายค่าจ้างของความบาปนั่นก็คือ
ความตาย

9. ทำไมพระเจ้าจึงไม่ได้ทำลายอาดัมและเอวาในทันที?

ยอห์น 3:16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

หมายเหตุ: แผนการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จักรวาลไม่เคยเห็นมาก่อนได้เคลื่อนไหว อันเป็นแผนการแห่งความรอด ซึ่งพระเจ้าได้วางแผนที่จะช่วยมนุษยชาติจากอำนาจ ความรู้สึกผิด และค่าจ้างของความบาป ใน 1 เปโตร 1:12 บอกแก่เราว่าแผนการของพระเจ้าที่จะฟื้นฟูพระฉายาของพระองค์ในมนุษย์เป็นแผนการที่ยิ่งใหญ่ถึงขนาดที่ว่า "เหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาที่สืบทอด" แผนการอันน่าเกรงขามนี้

บทสรุป

การดำรงอยู่โดยความเชื่อคือการดำรงชีวิตตามความรู้ที่ว่าพระวาทะของพระเจ้าเป็นจริงเสมอ เพราะพระวาทะของพระองค์มีพลังสร้างสรรค์ ซึ่งการดำรงอยู่โดยความเชื่อนี้จะช่วยให้เราตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าและสะท้อนให้เห็นถึงพระอุปนิสัยแห่งรักของพระองค์ต่อจักรวาล เมื่อเราเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า เราก็จะมีความคิดและเป้าหมายเดียวกันกับพระองค์ เมื่อเราเลือกที่จะปฏิบัติตามคำของผู้ใด เราก็จะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของผู้นั้น เมื่อเราไม่ได้ดำรงอยู่โดยความเชื่อตามพระวาทะของพระเจ้า แต่ดำเนินชีวิตตามคำของผู้อื่นแล้ว เราก็ทำบาปและไม่ได้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการดำรงอยู่อีกต่อไป ซึ่งความบาปก็คือการไม่เชื่อฟังพระวาทะหรือบทบัญญัติของพระเจ้า (1 ยอห์น 3:4) ผู้ที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตโดยความเชื่อในพระวาทะของพระเจ้า ก็ไม่มีวัตถุประสงค์ของการมีชีวิตอยู่และต้องตาย (โรม 6:23) อาดัมและเอวาทำบาปโดยการเชื่อคำพูดของซาตาน ดังนั้นเขาจึงสะท้อนจิตใจและอุปนิสัยของมัน พวกเขาไม่มีความยินดีในการอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าอีกต่อไป ดังนั้นพระองค์จึงทรงดำเนินการแผนการที่ยิ่งใหญ่ที่จักรวาลไม่เคยเห็นมาก่อน เพื่อจะช่วยเหลือเราให้รอดและฟื้นฟูพระฉายาของพระองค์ในเราทั้งหลาย

การตอบสนองของคุณ

คุณปรารถนาหรือไม่ที่จะเต็มใจเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้าและดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อเพื่อ
สรรเสริญพระเจ้าและสะท้อนพระฉายาของพระองค์ เพื่อจะได้มีความคิดและเป้าหมายอันเดียวกันกับ
องค์พระผู้เป็นพระเจ้า?

คำตอบ: _____

บทที่ 7

อำนาจแห่งบาป

พระเยซูตรัสว่า "ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา" (มัทธิว 11:30) นี่เป็นความจริงเพราะในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่มีชื่อว่า "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร" เราได้เรียนรู้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะโกหกเพราะพระวณะของพระองค์มีพลังสร้างสรรค์ ผู้เป็นคริสเตียนหลายคนไม่ได้รู้สึกว่แอกของพระคริสต์นั้น

พอเหมาะหรือภาระของพระองค์นั้นเบา พวกเขาารู้สึกว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะปฏิบัติตามบัญญัติของพระเจ้าและไม่มี ความชื่นชมยินดีในชีวิตคริสเตียน และเหตุผลหนึ่งก็คือพวกเขาไม่ได้คิดดูก่อนอย่างเหมาะสมในการเอาชนะศัตรู พระเยซูตรัสว่า "หรือมีกษัตริย์องค์ใดเมื่อจะยกกองทัพไปทำสงครามกับกษัตริย์อื่น จะมีได้นั่งลงคิดดูก่อนหรือว่ ที่ตนมีพลทหารหมื่นหนึ่ง จะสู้กับกองทัพที่ยกมารบสองหมื่นนั้นได้หรือไม่ ถ้าสู้ไม่ได้ เมื่อยังอยู่ห่างกัน ก็จะใช้พวกทูตไปขอเป็นไมตรีกัน" (ลูกา 14:31-32) การที่จะเอาชนะศัตรูจำเป็นต้องรู้ถึงพลังกำลังของศัตรู รวมทั้งพลังกำลังที่จำเป็นในการเอาชนะศัตรูนั้น

1. ศัตรูที่คริสเตียนต้องเผชิญหน้าคืออะไร?

สดุดี 51:5 *คุณเกิด ข้าพระองค์ถือกำเนิดมาในความชั่วช้า และมารดาตั้งครรภ์ข้าพระองค์ในบาป*

โรม 3:23 เพราะว่าทุกคน**ทำบาป** และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

หมายเหตุ: คาวิดกล่าวอย่างชัดเจนว่าเราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติของความบาป และนี่หมายความว่าอย่างไร? ในบทเรียนก่อนหน้านี้ "บทที่ 6 - ในพระฉายาของพระเจ้า" เราได้เรียนรู้ว่าอาดัมและเอวาทำบาปโดยการเชื่อฟังคำของผู้อื่นมากกว่าเชื่อฟังพระวอนะของพระเจ้า เพราะการตัดสินใจนี้เองอาดัมและเอวาจึงไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงพระสิริของพระเจ้าอีกต่อไป แต่สะท้อนถึงความรู้โรจน์ของซาตาน และความเห็นแก่ตัวแทนที่ความรักในจิตใจ ทำให้พวกเขามีจิตใจและวัตถุประสงค์เดียวกันกับซาตาน และไม่มีความยินดีในการอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า เมื่อพวกเขามีลูก ก็จะสามารถให้สิ่งที่เขามีเท่านั้นให้แก่ลูกหลาน ดังนั้นลูกๆของเขาจึงกำเนิดมาด้วยความคิดและจิตใจที่อยากเชิดชูซาตาน (ปฐมกาล 5:3) ซึ่งนี่ไม่ได้หมายความว่าเราจะเกิดมาพร้อมกับความผิดบาป แต่หมายความว่าเราเกิดมาด้วยจิตใจที่อยากจะเชิดชูซาตานและมีความยินดีในความบาป เมื่อใดก็ตามที่เราต้องทำการตัดสินใจ เราก็มักจะตัดสินใจเลือกความบาป เป้าหมายของเราคือการสะท้อนพระสิริของพระเจ้าโดยการกระทำตามพระวอนะของพระองค์ ในโรม 3:23 กล่าวอย่างชัดเจนว่าความบาปเป็นตัวขัดขวางการสะท้อนพระสิริของพระเจ้าและดังนั้นความบาปจึงเป็นศัตรูนั้น

2. พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับจิตใจไว้อย่างไร?

เยเรมีย์ 17:9 จิตใจก็เป็นตัวล่องลงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมดมันเสื่อมทรามอย่างร้ายที่เดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า

หมายเหตุ: คำแนะนำของโลกที่ให้เราทำตามหัวใจของตัวเองนั้นไม่ได้เป็นคำแนะนำที่ดีเลย ซึ่งสำหรับพระเจ้าแล้ว จิตใจของเรานั้นชั่วร้าย เราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติของมนุษย์ที่มีบาปและชื่นชมยินดีในความบาป ฉะนั้นปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าเรารับรู้ว่าคุณเองทำผิดหรือไม่ ซึ่งหลายคนอาจจะยอมรับว่าได้ทำผิดไป ความคิดและจิตใจของเราต้องการทำในสิ่งที่ผิด แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเราไม่รับรู้ถึงอำนาจแห่งความบาป ซึ่งเป็นอำนาจแห่งจิตใจที่ปรารถนาจะกระทำตามความบาป เขาคิดว่าจะสามารถทำได้ดีกว่าหากสถานการณ์เอื้ออำนวย คือ การมีครอบครัว หรือสมาชิกคริสตจักรที่ดีกว่า ฯลฯ แท้จริงแล้วมันไม่ใช่สิ่ง

ใดที่อยู่ภายนอกตัวเราที่ขัดขวางการเป็นคริสเตียน แต่กลับเป็นอำนาจแห่งบาปที่ทำงานในจิตใจต่างหากอันเป็นตัวขวางกั้นการเป็นคริสเตียน

3. เราสามารถเปลี่ยนจิตใจตนเองได้หรือไม่?

โยบ 14:4 *ใครจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งไม่สะอาดได้ไม่มีใครสักคน*

เยเรมีย์ 13:23 *คนเอธิโอเปียเปลี่ยนวรรณของตนเองได้หรือ หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมัน ถ้าได้แล้วเจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่วจะมาก่อทำความดีก็ได้*

หมายเหตุ: จิตใจของเราชั่วร้ายและเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ หากเสือดาวสามารถเปลี่ยนลายของมันได้แล้ว เราก็จะสามารถเปลี่ยนจิตใจจากร้ายให้กลายเป็นดีได้ นอกจากนี้ การศึกษา วัฒนธรรม ความปรารถนา ความพยายามของมนุษย์ทุกอย่าง

มีความเหมาะสมของมัน แต่เมื่อพูดถึงการเปลี่ยนแปลงตรงนี้ สิ่งต่างๆที่กล่าวถึงกลับไม่มีอำนาจอะไรเลย เราสามารถสร้างพฤติกรรมภายนอกที่ถูกต้องได้ แต่ไม่ได้มาจากจิตใจ ดังนั้นจึงไม่สามารถนำมาซึ่งความสุข และมันเป็นไปได้อย่างมากที่จะมีพฤติกรรมภายนอกที่เหมาะสมด้วยเหตุผลของความเห็นแก่ตัว เราไม่สามารถทำให้จิตใจบริสุทธิ์ได้คือ จิตใจที่เป็นน้ำพุแห่งชีวิต เมื่อจิตใจที่มีบาปพยายามที่จะทำตามพระวอนะของพระเจ้าก็มักจะล้มเหลว มันอาจจะพยายามครั้งแล้วครั้งเล่าแต่มันก็จะล้มเหลวอีก และเพราะการล้มเหลวมากมายหลายหน ก็เลยกลายเป็นการหาข้ออ้างต่างๆต่อบาป และหาความสันติสุขในประสบการณ์แห่งบาปนั้น

4. เปาโลได้อธิบายถึงอำนาจของบาปไว้อย่างไร?

โรม 5:21 *เพื่อว่าบาปได้ครอบงำทำให้ถึงซึ่งความตายฉันใด พระคุณก็ครอบงำด้วยความชอบธรรมให้ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น*

หมายเหตุ: การครอบงำ คือ "การยึดถือและใช้อำนาจอธิปไตย" "เป็นการใช้อิทธิพลของการบังคับในการควบคุม ไม่ว่าจะด้วยความยินยอมหรือการบังคับที่เหนือกว่า ซึ่งเกินกว่าที่จะต้านทาน ปรากฏอย่างแพร่หลายหรือเพื่อการยกเว้นบางอย่าง นั่นคือเหตุผลที่ว่าพระวณะของพระเจ้าไม่สามารถเป็นคำโกหกได้ อันกล่าวถึงความบาปที่กระทำในมนุษย์และกับมนุษย์ ไม่มีใครที่จะสามารถช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความบาปได้จนกว่าความจริงจะได้รับการยอมรับ และไม่มีใครมองหาทางแก้ไขจนกว่าจะมีการรับรู้ถึงปัญหาและการสารภาพบาป

5. เปาโลได้เปรียบเทียบอำนาจของบาปกับสิ่งใด?

โรม 7:14 *เรารู้ว่าธรรมบัญญัตินั้นเป็นมาโดยฝ่ายพระวิญญาณ แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นมนุษย์ถูกขายไว้ให้อยู่ใต้บาป*

หมายเหตุ: เปาโลพรรณานภาพนี้จากระบบทาสของโรมัน ในเวลานั้นคนที่ถูกขายเป็นทาส ทุกสิ่งอย่างจะขึ้นอยู่กับเจ้านายของเขา ผู้มีอำนาจเด็ดขาดในทุกอย่าง แม้กระทั่งชีวิตหรือความตายของทาส เจ้านายสามารถทรมานหรือฆ่าเขาด้วยมือและจะไม่มีใครสงสัยในการกระทำนี้เลย รัฐบาลให้การรับรองอย่างสมบูรณ์ต่อผู้เป็นเจ้าของในการครอบครองและควบคุมผู้ที่เขาซื้อมาด้วยเงินดั่งนั้นพระคัมภีร์จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเราเป็นทาสของความบาป

6. พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับอำนาจของบาปไว้อย่างไร?

ยอห์น 8:34 *พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ทุกคนที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป"*

หมายเหตุ: ในภาษากรีกคำว่า "คนรับใช้" คือคำว่า เดาลอส (Doulos) ซึ่งหมายถึง ความเหมาะสม ผู้เกิดเป็นทาส หรือทาส ซึ่งไม่ได้หมายถึงผู้ที่ถูกทำให้เป็นทาส แต่หมายถึงผู้ที่กำเนิดมาเป็นทาส พระ

เยซูกำลังสอนว่าเราเกิดมาเป็นทาสของความบาป บาปมีอำนาจอย่างเด็ดขาดในการควบคุมทุกสิ่งของผู้ที่เป็นทาสของมัน พระเยซูกล่าวอย่างชัดเจนในมัทธิว 7:18 ว่าต้นไม้ดีจะเกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้ ซึ่งเช่นเดียวกันกับทาสของความบาปที่ย่อมจะไม่ทำสิ่งที่ดีๆ ดังพุ่มหนามที่ไม่สามารถเกิดผลงุ่นได้ พระเยซูตรัสในมัทธิว 6:24 "ไม่มีใครสามารถเป็นข้าของสองเจ้า หรือบ่าวของสองนายได้" พระเยซูไม่ได้บอกว่าเรา "ไม่ควร" แต่พระองค์ตรัสว่า "ไม่สามารถ" เมื่อใจของเราเป็นของพระเจ้า พระองค์ประทานเสรีภาพในการเลือก แต่เมื่อใจของเราถูกยึดครองโดยซาตาน มันจึงมีอำนาจเด็ดขาดและไม่ให้อิสระภาพในการเลือกว่าเราจะเชื่อฟังมันหรือไม่

7. ประสบการณ์การเป็นทาสของบาปคืออะไร?

โรม 7:15, 18-19 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้นด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในตัว of ข้าพเจ้าไม่มีความดีประการใดอยู่เลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะกระทำการดีนั้นข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่ ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรารถนาทำ ข้าพเจ้ายังทำอยู่

หมายเหตุ: ทำไมมนุษย์จึงทำสิ่งชั่วร้ายที่เขาเกลียดชัง? ทำไมจึงไม่ทำสิ่งดีๆที่เขาปรารถนาจะกระทำ?

โรม 7:20 ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั่นเองเป็นผู้กระทำ

หมายเหตุ: ทาสของความบาปอาจไม่ยากที่จะไม่เชื่อฟังเสียงของพระเจ้า แต่บาปที่อยู่ในเขาทำให้เขาไม่เชื่อฟัง แม้ว่าเขาอยากที่จะทำดี แต่บาปที่อยู่ในเขาได้ยึดเขาไว้ไม่ให้ทำสิ่งที่ดีๆ พระวจนะของพระเจ้ากล่าวอย่างชัดเจนว่าความบาปมีอำนาจมากในจิตใจของเรา ซึ่งจิตใจฝ่ายเนื้อหนัง "ไม่เชื่อฟังกฎเกณฑ์ของพระเจ้าและไม่สามารถเชื่อฟังได้" (โรม 8:7) นั่นคือเหตุผลที่หลายคนพบว่าเป็นการยากที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าและไม่มีความสุขในการดำเนินชีวิตคริสเตียน และก็เป็นเหตุผลที่

หลายคนผู้เชื่อในศาสนาสำคัญของโลกเห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้สอนศาสนาสอนไว้และต้องการที่จะทำตาม แต่จิตใจก็ยังต้องการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ยังคงชั่วช้าและเป็นทาสแห่งอุปนิสัยที่ไม่ดีในชีวิต

8. มนุษย์ผู้มีบาปมีความสุขกับการฟังพระวาทะของพระเจ้าหรือไม่?

1 โครินธ์ 2:14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า ไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ

9. มีการช่วยให้พ้นจากการเป็นทาสอย่างสมบูรณ์หรือไม่?

โรม 7:24-25 โอ ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้ ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายนี้ซึ่งเป็นของความตายได้ ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ฉะนั้นทางด้านจิตใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเชื่อฟังกฎของพระเจ้า แต่ด้านฝ่ายเนื้อหนังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นทาสของกฎแห่งบาป

หมายเหตุ: พระวาทะของพระเจ้าตรัสว่าเมื่อมีการกระทำให้เป็นทาส ก็ย่อมมีการปลดปล่อยอย่างแน่นอน

บทสรุป

เราทุกคนจะเกิดมาเป็นทาสของความบาปซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงพระสิริของพระเจ้า เราไม่สามารถที่จะเปลี่ยนจิตใจของตนเองได้ เพราะว่าบาปมีอำนาจสูงสุดที่จะครอบครองเหนือชีวิตเรา โอ! ถ้าเพียงเรารับรู้ได้ว่าการพยายามมากแค่ไหนก็ไม่สามารถหยุดยั้งตนเองจากการทำบาปได้และหันมาเริ่มต้นเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า ผู้ที่พยายามจะเอาชนะความ

บาปด้วยกำลังของตัวเองย่อมประสบกับความล้มเหลวอย่างแน่นอน ซึ่งแท้จริงแล้วไม่ใช่ปัจจัยภายนอกหรือรอบตัวที่ขัดขวางเราจากการเป็นคริสเตียน แต่เป็นความบาปที่อยู่ภายในตัวเราเอง เราไม่สามารถรู้อำนาจแห่งพระวณะของพระเจ้าได้ จนกว่าเราจะได้รับรู้และยอมรับอำนาจของบาปดังที่พระวณะของพระองค์ได้ทรงตรัสไว้ และเราไม่สามารถยอมรับอำนาจการปกครองอย่างสมบูรณ์ของพระเจ้าได้ จนกว่าเราจะยอมรับอำนาจการปกครองอย่างสมบูรณ์ของบาป ฉะนั้นทุกคนที่รู้และยอมรับอำนาจของบาปในชีวิตของเขาและความอ่อนแอของตนเองที่จะเอาชนะมันได้ พวกเขาที่จะได้รับการช่วยให้รอดจากการเป็นทาสของความบาป ซึ่งย่อมมีการปลดปล่อยจากการเป็นทาสเมื่อมีการทำให้เป็นทาสและเมื่อมีความเป็นทาสก็ย่อมมีความเป็นไทด้วยเช่นกัน

การตอบสนองของคุณ

คุณยินดีที่จะรับรู้และยอมรับหรือไม่ว่าเราทุกคนเกิดมาเป็นทาสของความบาปอย่างสมบูรณ์ซึ่งเราไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ บาปนั้นมีอำนาจอย่างสมบูรณ์ในการครอบครองเหนือชีวิตเรา และเป็นไปไม่ได้ที่เราจะต้านทานด้วยอำนาจของเราเอง?

คำตอบ: _____

บทที่ 8

อิสรภาพจากบาป

มีการอ้างว่าเป็นไปไม่ได้ที่เราจะทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น การจี้ตัวเอง การวาดขาข้างหนึ่งตามเข็มนาฬิกาพร้อมกับมือข้างหนึ่งที่วาดเลข "6" หรือการปิดจุมกอย่างสนิทและทำเสียง "อืม" ในเวลาเดียวกันได้นานเกินกว่า 15 วินาที ซึ่งเมื่อเราได้ลองพยายามทำหลายๆครั้ง สิ่งที่เป็นไปไม่ได้เหล่านี้ก็อาจเป็นไปได้ แต่ในบทก่อนหน้านี้ที่ชื่อ "บทที่ 7 – อำนาจแห่งบาป" เราได้เรียนรู้ว่าเราเกิดมาเป็นทาส

ของความบาป ดังนั้นทุกอย่างที่เราเคยทำก็บาป เราอาจจะเชื่อฟังจากภายนอก แต่ไม่ได้เชื่อฟังจากจิตใจ และเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเปลี่ยนแปลงจิตใจตัวเอง ไม่ว่าเราจะพยายามเพียงใดก็ตาม ผู้เป็นทาสของความบาปไม่สามารถปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าได้ แต่ข่าวดีมีอยู่ว่า พระคัมภีร์ได้สอนถึงการช่วยให้รอดจากการเป็นทาสของความบาป (โรม 5:21)

1. ทำไมการอัศจรรย์ต่างๆของพระเยซูจึงถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์?

ยอห์น 20:31 แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์

2. อะไรคือบทเรียนหลักที่พระเยซูทรงสอนผ่านการอัศจรรย์ของพระองค์?

มาระโก 2:10-11 แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรด ยกความผิดบาปได้" พระองค์จึงตรัสสั่งคนง่อยว่า "เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกแคร่ไปบ้านของ เจ้าเถิด"

หมายเหตุ: เมื่อผู้คนมีความเชื่อในพลังสร้างสรรค์แห่งพระวาทะนั้นแล้ว พระเยซูก็ทรงรักษาเขาให้หายจากโรคและทรงทำการอัศจรรย์อย่างมากมาย ฉะนั้นแล้วพระองค์ทรงช่วยพวกเขาในสิ่งที่มองเห็นได้ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้แก่พวกเขาที่จะมีความเชื่อมั่นในพระวาทะอันเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็น ซึ่งเป็นการนำพวกเขาให้เชื่อในอำนาจแห่งการยกโทษความผิดบาปของพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงอภัยความผิดบาปของเราแล้ว เราจะมีชีวิตอยู่ได้โดยพระนามของพระองค์

3. อะไรคือภารกิจของพระเยซู?

มัทธิว 1:21 เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจาก ความผิดบาปของเขา"

หมายเหตุ: พระเยซูเสด็จมาเพื่อช่วยและปลดปล่อยผู้คนจากการเป็นทาสของความบาป จากการบันทึกในพระคัมภีร์ที่เรียบง่ายถึงวิธีการรักษาให้หายป่วยของพระเยซู เราได้เรียนรู้ที่จะเชื่อในอำนาจการอภัยบาปของพระองค์ เมื่อพระคริสต์ทรงบัญชาให้คนอัมพาตเดิน เขาอาจจะรอให้เห็นสัญญาณหรือให้มีความรู้สึกบางอย่างก่อน แต่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น คนอัมพาตเชื่อในพระดำรัสของพระคริสต์ เขาเชื่อว่าเขาจะได้รับการเยียวยาและเขาก็พยายามเดินในทันที เขาปรารถนาที่จะเดินและก็ได้เดินไป เขาปฏิบัติตามพระคำของพระคริสต์และพระเจ้าทรงประทานอำนาจ ซึ่งเขาได้รับการรักษาให้หาย เราก็คงจะเดินได้เช่นเดียวกัน แต่ปัญหาหนึ่งที่เราทุกคนมีเหมือนกันมาตั้งแต่กำเนิด คือ เราทุกคนเกิดมาเป็นทาสของความบาป และไม่สามารถที่จะนำความบาปในอดีตออกไปจากชีวิตของเราได้ เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจของตนเองและไม่สามารถทำตามพระคำของพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระคริสต์ทรงรักษาคนอัมพาตเพื่อที่จะสอนให้เรารู้ว่าพระองค์จะช่วยเราจากการเป็นทาสของความบาปได้

4. พระเยซูต้องการที่จะช่วยเราให้รอดจากการเป็นทาสของความบาปอย่างไร?

ยอห์น 3:3 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ {หรือ จากเบื้องบน} ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้"

หมายเหตุ: เราเกิดมาในโลกใบนี้พร้อมกับการเป็นทาสของความบาป พระคริสต์กล่าวว่าเมื่อเราบังเกิดใหม่ เราจะเป็นส่วนหนึ่งในอาณาจักรของพระเจ้า และเฉพาะผู้เป็นอิสระจากบาปเท่านั้นจึงจะเข้าไปสู่อาณาจักรของพระองค์ได้ (1 โครินธ์ 6:9) ดังนั้นจึงเป็นการง่ายที่จะเข้าใจได้ว่าผู้ที่บังเกิดใหม่ก็คือผู้ที่ เป็นอิสระจากบาป และไม่ได้เป็นทาสของความบาปอีกต่อไป

5. เราจะได้รับอะไรเมื่อเราบังเกิดใหม่?

เอเสเคียล 36:26-27 เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าและเราจะ
บรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสีย
จากเนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้าและเราจะใส่วิญญาณ
ของเราภายในเจ้าและจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์
ของเรา และให้รักษากฎหมายของเราและกระทำตาม.

หมายเหตุ: เมื่อเราบังเกิดใหม่ เราก็ได้รับหัวใจดวงใหม่แล้ว พระเจ้าได้ตรัสอย่างชัดเจนว่าหัวใจดวงนี้ จะทำให้เราเชื่อฟังพระวามะของพระองค์ เราจะเป็นอิสระจากบาปและจะสามารถทำสิ่งที่ถูกต้องได้

โรม 5:20-21 เมื่อมี**ธรรมบัญญัติ** ก็ทำให้มีการละเมิด**ธรรมบัญญัติ**ปรากฏมากขึ้น แต่ที่ใดมี บาปปรากฏมากขึ้น ที่นั่นพระคุณก็จะ**ไพบูลย์**ยิ่งขึ้น เพื่อว่าบาปได้ครอบงำ ทำให้ถึงซึ่งความ ตายฉับไฉน พระคุณก็ครอบงำด้วย**ความชอบธรรม**ให้ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉับนั้น

หมายเหตุ: เราจะได้รับหัวใจที่ครอบครองโดยพระคุณและไม่มีบาป พระคุณมีอย่างอุดมสมบูรณ์ มากกว่าความบาป เพราะอำนาจของพระคุณเหนือกว่าความบาป เนื่องจากว่าพระคุณนั้นมาจากพระเจ้าและความบาปมาจากซาตานดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะเข้าใจได้ว่าพระคุณมีอำนาจเหนือความ บาป เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือซาตาน ในบทเรียนก่อนหน้านี้ "บทที่ 6 – อำนาจของ

ความบาป" เราได้เรียนรู้ว่าความบาปมีอำนาจปกครองเหนือมนุษย์และยึดเขาไว้ภายใต้การปกครอง และเช่นเดียวกันนั้นที่พระองค์จะมีอำนาจปกครองเหนือความบาปและยึดมนุษย์ไว้ภายใต้การปกครอง เพื่อต่อต้านอำนาจทุกอย่างของความบาป หากความบาปมีอำนาจอย่างสมบูรณ์แล้ว พระคุณก็ย่อมมีอำนาจอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องทราบอำนาจอย่างสมบูรณ์ของความบาป ก่อน เพื่อเราจะได้เข้าใจอำนาจอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ สำหรับผู้ที่บังเกิดใหม่ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานจิตใจดวงใหม่ที่มีอิสรภาพจากบาปและปฏิบัติตามความชอบธรรมให้แก่เขา เมื่อก่อนเขาเป็นอิสระจากพระองค์และปฏิบัติตามความบาป และความบาปไม่ได้ให้อิสรภาพแก่เขา แต่พระเจ้าทรงประทานอิสรภาพ ดังนั้นพระองค์จะสามารถปกครองจิตใจของเราได้ก็ต่อเมื่อเรายอมเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า และปฏิบัติตามทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์

6. เราจะได้รับชีวิตใหม่จากพระเจ้าได้อย่างไร?

1 เปโตร 1:23 *ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากพันธุ์มด แต่จากพันธุ์อมตะ คือด้วยพระวาระของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่*

หมายเหตุ: เช่นเดียวกับที่คนตาบอดได้มองเห็นโดยพระเยซู เราก็จะได้รับจิตใจดวงใหม่จากพระเจ้าด้วยเช่นกัน และเหมือนดังที่พระคำของพระเจ้าได้ตรัสแก่คนอัมพาตให้เดิน พระคำของพระองค์ก็ให้คำมั่นสัญญาว่าจะประทานจิตใจดวงใหม่ให้แก่เราด้วยเช่นกัน หากเราเชื่อในคำสัญญา คือ เชื่อว่าพระองค์จะประทานจิตใจดวงใหม่ที่เป็นอิสระจากความบาป – พระองค์จะทรงโปรดให้เป็นจริง เราจะได้รับหัวใจดวงใหม่เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงประทานอำนาจในการเดินแก่คนอัมพาตเมื่อเขาเชื่อว่าเขาได้รับการรักษาแล้ว และมันจะเป็นดังนั้นหากท่านมีความเชื่อ ซึ่งนี่คือสิ่งที่เราได้เรียนรู้ในบทเรียน "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร?" และ "บทที่ 3 – ดำรงอยู่โดยความเชื่อ" โดยการปฏิบัติตามความเชื่อในพระวาระของพระเจ้า พระองค์จะทรงสร้างจิตใจใหม่ในเรา และเราไม่ควรที่จะรอให้รู้สึกหรือให้เห็นก่อนว่าเรามีจิตใจใหม่นี้หรือยัง แต่ให้เราพูดว่า "ฉันเชื่อและให้เป็นไปอย่างนั้น ไม่ใช่เพราะฉันรู้สึก แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงสัญญาแล้ว"

7. คำใดที่เราต้องเชื่อหากเราต้องการจิตใจใหม่นี้?

โรม 5:8-10 แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพราะเหตุนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นเราจะพ้นจากพระอาชญาของพระเจ้าโดยพระองค์ เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรูต่อพระเจ้าเราได้กลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่

หมายเหตุ: วิธีเดียวที่เราจะเป็นอิสระจากการเป็นทาสของความบาปคือการตาย พระคริสต์ต้องการให้เรามีชีวิตอยู่ และดังนั้นในการแสดงออกอันยิ่งใหญ่ที่สุดของความรักซึ่งทั้งจักรวาลไม่เคยเห็นมาก่อน คือพระผู้สร้างได้สละชีวิตเพื่อสิ่งที่ถูกสร้าง สำหรับทุกคนที่ยอมรับการเสียสละนี้ พระโลหิตของพระองค์ก็ได้ไถ่เราจากความบาปแล้ว คนที่ยอมรับการเสียสละนี้จึงไม่ได้อยู่ภายใต้ความบาปอีก แต่อยู่ภายใต้พระคริสต์ นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมพระคริสต์จึงสามารถให้อภัยความบาปได้ แล้วความหมายของการให้อภัยคืออะไร? คำว่า "ให้อภัย" (Forgive) ประกอบด้วยคำว่า "อภัย" (for) และ "ให้" (give) หรือ "ให้เพื่อ" (give for) การให้อภัย ในความหมายที่เข้าใจง่ายก็คือการให้เพื่อ (give for) พระคริสต์สามารถให้อภัยบาปได้เพราะพระองค์ให้เพื่อ (give for) ความบาป แล้วอะไรล่ะที่พระคริสต์ทรงให้เพื่อความบาป? พระองค์ทรงให้ชีวิตอันชอบธรรมของพระองค์เองเพื่อความบาป เมื่อพระคริสต์ให้อภัย พระองค์ให้ความชอบธรรมเพื่อความบาป ฉะนั้นผู้ที่ยอมรับการวายพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ก็ได้รับการให้อภัย พระคริสต์ทรงนำเอาชีวิตแห่งบาปที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อออกไปและทรงประทานชีวิตอันชอบธรรมของพระองค์เองให้แก่เราแทน และนั่นเป็นเหตุผลที่ว่าพระคัมภีร์ได้สอนเราไว้ดังนี้:

กาลาเทีย 2:20 ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้า

ดำเนินอยู่โดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์
เองเพื่อข้าพเจ้า

หมายเหตุ: ข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวไม่ได้พูดว่า "ฉันต้องการถูกตรึงไว้กับพระคริสต์" หรือ "ฉันหวังว่าฉัน
จะถูกตรึงไว้กับพระคริสต์เพื่อพระองค์จะทรงดำรงอยู่ในฉัน" แต่กล่าวว่า "ฉันถูกตรึงไว้กับพระคริสต์"
" และตอนนี้ก็คือพระคริสต์ที่จะดำรงอยู่ในเรา เมื่อเราดำรงอยู่ด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระ
โอษฐ์ของพระองค์ ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่มีชื่อว่า "บทที่ 5 – ในพระฉายาของพระเจ้า" เราจะได้เห็นได้
ว่าการดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพระฉายาของ
พระองค์ และเป็นวัตถุประสงค์ของการมีชีวิตอยู่ของเรานั้นเอง

โรม 6:3-4, 6 ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพ
ติศมานั้นเข้าในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับ
บัพติศมาเข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความ
ตายโดยเดชพระสิริของพระบิดาแล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน เรา
ทั้งหลายรู้แล้วว่า ตัวเก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูก
ทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป

หมายเหตุ: ผู้ที่ปฏิบัติตามความเชื่อในพระวจนะนั้นจะไม่มีบาปอีกต่อไป เพราะพวกเขาได้ตายต่อ
ความบาปแล้ว (โรม 6:11) เมื่อเขาตายต่อสิ่งใดแล้วเขาจะไม่สามารถอาศัยอยู่ในสิ่งนั้นได้อีก แต่จะ
สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของพระคริสต์ เพราะพวกเขามีชีวิตอยู่เพื่อความชอบธรรม トラバิดที่มีการ
ปฏิบัติตามความเชื่อในพระวจนะของพระเจ้า พระคริสต์ก็จะอาศัยอยู่ในเรา ชีวิตและความตายของ
พระองค์ไม่เพียงแต่เป็นการให้อภัยในสิ่งที่ทำผ่านมาเท่านั้น แต่ยังให้อำนาจสำหรับอนาคตด้วย พระ
คริสต์จึงสถิตอยู่ในประชากรของพระองค์ผ่านทางคำสัญญาอันมีค่าในพระวจนะ และประชากรเหล่านี้
ก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในลักษณะอันล้ำเลิศของพระเจ้า (2 เปโตร 1:4)

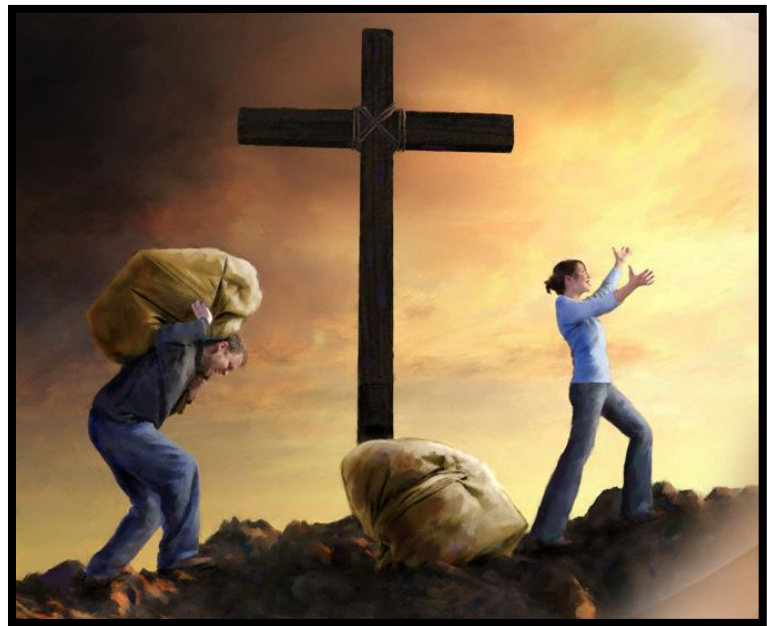
8. จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนยอมรับและเชื่อว่าคำสัญญานี้มาจากพระเจ้า?

2 โครินธ์ 5:17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่ง
สารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

หมายเหตุ: พระวณะของพระเจ้ามีพลังสร้างสรรค์ และพระวณะอันสร้างสรรค์นี้ได้สร้างสิ่งมีชีวิตใหม่ สิ่งที่เราเคยเกลียดตอนนี้พวกเขากลับรัก และสิ่งที่พวกเขาเคยรักตอนนี้พวกเขากลับเกลียด นั่นคือเหตุผลที่ว่าคำสอนของพระคริสต์เป็นอำนาจของพระเจ้า (โรม 1:16) สดุดี 33:9 "เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา" ดังนั้นมันจึงเป็นการสร้าง และการไถ่ให้รอด เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าทรงสร้างโลกทั้งโลกจากความว่างเปล่า ฉะนั้นพระองค์ก็สามารถที่จะสร้างความชอบธรรมในคนที่ปราศจากความชอบธรรมได้เช่นกัน และพระองค์ทรงเป็นเช่นเดิมในอดีต ปัจจุบันและเสมอไป พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างอยู่เสมอ ทรงสร้างทุกสิ่งจากพระวณะของพระองค์เสมอ และทรงทำทุกสิ่งได้โดยพระวณะนั้นเสมอ เพราะมันเป็นลักษณะเฉพาะในพระวณะของพระเจ้าที่จะบันดาลพลังสร้างสรรค์เพื่อทำให้พระวณะนั้นสำเร็จผล

บทสรุป

เราทุกคนจะเกิดมาเป็นทาสของความบาปซึ่งเราไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงพระสิริของพระเจ้า นอกจากนี้เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเปลี่ยนแปลงจิตใจของเรา ทำไมห่อ? เพราะความบาปมีอำนาจสูงสุดเหนือชีวิตของเรา แต่พระเจ้าทรงสามารถช่วยเราจากอำนาจสูงสุดของความบาปได้ พระคริสต์

ทรงสอนเราว่า โดยพระวณะอันสร้างสรรค์ของพระองค์ พระองค์สามารถแทนที่อำนาจอันสมบูรณ์ของความบาปด้วยอำนาจของพระคุณได้ พระองค์ยังทรงสอนอีกว่า ของประทานที่พระเจ้าทรงสัญญาที่จะประทานให้นั้น เราต้องเชื่อว่าเราจะได้รับ แล้วเราก็จะได้รับอย่างแท้จริง และไม่ได้เป็นเช่นนั้นเพียงเพราะว่าเรารู้สึกหรือเห็นได้ แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงสัญญาแล้ว พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้

หัวใจดวงใหม่ที่จะเชื่อฟังพระวณะของพระองค์แก่เรา เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงสร้างโลกจากความว่างเปล่าพระองค์ก็จะสามารถสร้างหัวใจดวงใหม่ในเราคือ โดยพระวณะของพระองค์ เมื่อเรายอมรับการเสียสละของพระคริสต์เพื่อเราแล้ว หัวใจแห่งบาปของเราจะถูกตรึงไว้กับพระคริสต์และพระองค์ก็จะดำรงชีวิตอันชอบธรรมของพระองค์ในเราโดยความเชื่อในพระวณะ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการง่ายที่เราจะทำการที่ถูกต้องภายใต้การปกครองของพระคุณเช่นเดียวกับที่เป็นการง่ายในการทำสิ่งที่ผิดภายใต้การปกครองของความบาป อำนาจเดียวกันนั้นได้ถูกใช้สำหรับการสร้างและการไถ่: พระวณะอันสร้างสรรค์ของพระเจ้า

การตอบสนองของคุณ

คุณยินดีที่จะยอมรับการวายพระชนม์ขององค์พระคริสต์เพื่อคุณและปฏิบัติตามความเชื่อในพระวณะเพื่อพระองค์จะสามารถดำรงชีวิตอันชอบธรรมของพระองค์ในตัวคุณหรือไม่

คำตอบ: _____

บทที่ 9

ช่วยชนะเหนือความบาป

ในบทเรียนก่อนหน้านี้ที่ชื่อ "บทที่ 8 – อิสรภาพจากบาป" ทำให้เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการปฏิบัติตามความเชื่อในชีวิต ความตายและการฟื้นคืนชีพของพระคริสต์ สามารถปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากการ

เป็นทาสของความบาปที่ได้กล่าวไว้ในบทเรียน "บทที่ 7 – อำนาจแห่งบาป" แต่น่าเสียดายที่คริสเตียนจำนวนมากได้พยายามหาข้ออ้างเรื่องการทำบาปราวกับว่าไม่มีหนทางป้องกันจากชีวิตคริสเตียนได้ พวกเขาได้อ้างว่า ถึงแม้หลังจากการยอมรับเอาองค์พระคริสต์เข้ามาในชีวิตแล้ว ก็ยังเป็นไปไม่ได้ที่จะเชื่อฟังทุกอย่างในพระบัญญัติของพระเจ้า และเขายังเชื่ออีกว่าพระเจ้าไม่ได้คาดหวังให้เขาปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์ สำหรับเขาแล้วชัยชนะถูกปราชัย ซึ่งชัยชนะที่ถูกปราชัยนี้เป็นลักษณะวิถีชีวิตของคริสเตียนโดยทั่วไป อันตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจผิดเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อแต่กลับเป็นความชอบธรรมโดยการประพฤติเสียมากกว่า ให้เรามาศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่ได้กล่าวถึงประสบการณ์การบังเกิดใหม่ของผู้เชื่อด้วยกัน

1. ผู้ที่ยังคงทำบาปต่อไปจะได้รับราชอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกหรือไม่?

1 โครินธ์ 6:9 ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผัวเมียเขา โสเภณีชาย ชายรักร่วมเพศ

หมายเหตุ: ข้อกำหนดของพระเจ้าทำให้เราเห็นได้ว่า เป็นไปไม่ได้อย่างยิ่งที่ความบาปหรือความไม่เชื่อฟังจะมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตคริสเตียน จากสมัยของอาดัมการต่อสู้เกิดขึ้นก็เนื่องด้วยเรื่องความเชื่อฟังในพระคำของพระเจ้า หากซาตานต้องออกจากสวรรค์เพราะความบาป และอาดัมต้องออกจากสวนเอเดนเพราะความบาปด้วยแล้ว ดังนั้นอะไรล่ะที่ทำให้เราคิดว่าเราจะมีส่วนในราชอาณาจักรของพระเจ้าขณะที่ยังคงทำบาปอยู่? "อย่าหลอกตัวเองเลย"

2. ผู้ใดจะได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก?

วิวรณ์ 21:7 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา

หมายเหตุ: ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่จะมีชัยชนะเหนือการเสื่อมทั้งปวง ความหยิ่งโส ความเห็นแก่ตัว ความรักในทางโลก รวมทั้งทุกคำพูดและการกระทำที่ไม่ถูกต้อง พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และไม่มีสิ่งมีชีวิตใดนอกเหนือจากสิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงสร้างเราให้เหมือนพระองค์ (ปฐมกาล 1:26-27) และหากเราไม่ได้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของเราแล้ว เราก็จะไม่สามารถอยู่กับพระองค์ได้ หากเราไม่สามารถมีชัยชนะเหนือความบาปแล้ว ความบาปก็จะมีชัยชนะเหนือเรา

3. มีการล่อลวงใด ๆ หรือไม่ ที่เราจะไม่สามารถเอาชนะได้?

1 โครินธ์ 10:13 ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้

หมายเหตุ: เราไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับการทำบาป เพราะพระเจ้าจะไม่อนุญาตให้เราถูกทดลองเกินกว่าที่เราจะทนได้ และพระองค์ยังให้อำนาจในการเอาชนะการทดลองแก่เราอีกด้วย

4. เราจะมีชัยชนะเหนือการทดลองได้อย่างไร?

2 เปโตร 1:4 ด้วยพระองค์จึงได้ทรงประทานพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา เพื่อว่าด้วยเหตุเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจะพ้นจากความเสื่อมโทรม ที่มีอยู่ในโลกนี้เพราะตัณหา และจะได้รับส่วนในสภาพของพระองค์

หมายเหตุ: เรากลายเป็นส่วนหนึ่งในสภาพของพระเจ้าและรอดพ้นจากความผิดบาปต่างๆโดยพระคุณอันมากมายและสัญญาอันประเสริฐในพระวาทะของพระเจ้า

5. พระเยซูทรงเอาชนะการทดลองได้อย่างไร?

มัทธิว 4:4 ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า "มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า "มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวาทะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า

หมายเหตุ: พระคริสต์ทรงเอาชนะการทดลองได้โดยการปฏิบัติตามความเชื่อในพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งไม่ใช่แค่การอ้างถึงพระวาทะนั้นที่ทำให้พระองค์มีชัย แต่เป็นการเชื่อฟังในพระวาทะนั้น ในพระธรรม 1 เปโตร 2:21 สอนเราว่าพระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา และเราจะมีชัยชนะเช่นเดียวกันกับพระองค์

สดุดี 119:11 ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์

หมายเหตุ: พระวาทะของพระเจ้าที่ทำให้เรามีอำนาจในการเอาชนะความบาปในทุกๆวันได้ หากเราเชื่อในพระวาทะของพระเจ้าแล้ว เธอก็จะไม่ทำบาปเลย เรายังรู้ถึงพระดำรัสของพระเจ้าที่ทรงห้ามไม่ให้ทานผลไม้จากต้นไม้นั้น แต่ซาตานมาพร้อมกับถ้อยคำใหม่ที่บอกเธอว่าสามารถกินผลจากต้นไม้นั้นได้ และหากเราเชื่อในพระดำรัสของพระเจ้า เธอก็จะไม่มีบาป トラบใดที่เธอยังเชื่อพระวาทะของพระเจ้า เธอก็ไม่สามารถมีบาปได้เลย และเป็นความจริงอันเดียวกันกับอาดัม ซึ่งหลักการที่วันนี้ยังคง

เป็นจริงในทุกวันนี้เช่นเดียวกับที่เป็นในวันนั้น ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าก็จะไม่ทำบาป ตราบใดที่เรายังเชื่อในพระเจ้าเราก็จะไม่ทำบาป หลักการนี้เป็นหลักการนิรันดร์ แต่การเรียกให้มีความเชื่ออย่างแท้จริงนี้ไม่ใช่ยอมรับพระวาทะบางส่วนแต่ปฏิเสธอีกส่วน เราจำเป็นที่จะต้องเชื่อพระวาทะทุกคำของพระเจ้า หากเราต้องการที่จะเอาชนะความบาป นี่คือเหตุผลที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า หากปราศจากพระองค์แล้ว เราไม่สามารถทำอะไรได้เลย (ยอห์น 15:5) และเราจะสามารถทำทุกสิ่งได้ก็โดยพระองค์ ผู้ทรงประทานกำลังให้แก่เรา (ฟิลิปปี 4:13)

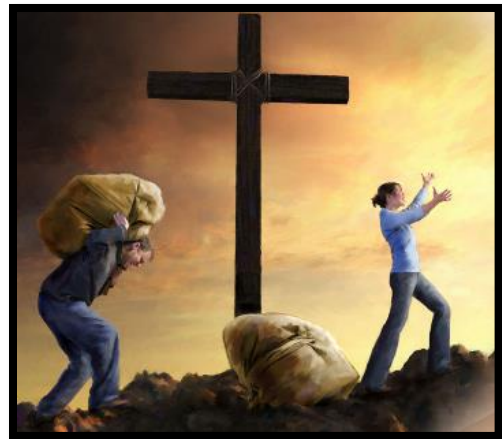
6. พระคัมภีร์สัญญาไว้หรือไม่ว่าเราจะสามารถเอาชนะความบาปได้?

โรม 8:37 แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัย เหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย

2 โครินธ์ 2:14 แต่ขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงให้เรามีชัยเสมอโดยพระคริสต์ และทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง

1 ยอห์น 5:4 เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยต่อโลก และความเชื่อของเราทั้งหลายเป็นชัยชนะซึ่งได้มีชัยต่อโลก

1 ยอห์น 3:6 ผู้ใดที่อยู่ในพระองค์ ผู้นั้นไม่กระทำความบาป ส่วนผู้ใดที่กระทำความบาป ผู้นั้นยังไม่เห็นพระองค์ และยังไม่รู้จักพระองค์

หมายเหตุ: พระวาทะของพระเจ้ากล่าวอย่างชัดเจนว่าความเชื่อของเราคือความมีชัยชนะ แล้วความเชื่อคืออะไร? ความเชื่อคือความเข้าใจว่าพระวาทะของพระเจ้านั้นเป็นจริงเสมอเพราะมีพลังสร้างสรรค์ (ดูใน "บทที่ 2 – ความเชื่อคืออะไร") เมื่อเราปฏิบัติตามความเชื่อในพระวาทะของพระเจ้า และเข้าสนิทในพระองค์ เราจะมีชัยชนะเหนือความบาปทั้งปวง การที่เราบอกว่า เราไม่สามารถเอาชนะความบาปทั้งปวงได้ คือการทำลายอำนาจคำสอนของพระเยซูและทำให้อำนาจของความบาปแข็งแกร่งกว่าอำนาจของพระเจ้า

7. อะไรเป็นขั้นตอนแรกที่เราต้องทำความเข้าใจเมื่อเราอยากเอาชนะความบาป?

1 โครินธ์ 15:57 สาธุการแด่พระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

หมายเหตุ: ซาตานมักจะแข็งแกร่งกว่าเราเสมอ ฉะนั้นเราจึงไม่สามารถเอาชนะการทดลองโดยกำลังของเราเองได้ ชัยชนะนั้นเป็นของประทาน ซึ่งเราไม่ได้รับมาด้วยความพยายามของตนเองหรือเรานั้นสมควรได้รับเพราะการดีใดๆ สิ่งเดียวที่เราต้องทำคือการขอและชัยชนะจะถูกมอบให้เปล่าๆโดยพระคริสต์ พระองค์เป็นผู้เดียวที่เคยได้รับชัยชนะเหนือซาตานและเราจะมีชัยชนะได้ก็โดยการประทานจากพระเจ้านั่นเอง

8. อะไรเป็นขั้นตอนที่สองที่เราต้องทำความเข้าใจเมื่อเราอยากเอาชนะความบาป?

มัทธิว 7:11 เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอกจากพระองค์

หมายเหตุ: คุณต้องการมีชัยชนะเหนือนิสัยแห่งบาปในชีวิตของคุณหรือไม่ เช่น การสูบบุหรี่ การสาบาน การนินทา ความคิดเรื่องเพศ เป็นต้น ซึ่งพระคัมภีร์กล่าวว่าคุณจะได้รับชัยชนะอันเป็นของประทานจากองค์พระเยซูคริสต์ เราควรที่จะทูลขออำนาจจากพระองค์ในการเอาชนะความบาป หากเราต้องการชัยชนะแล้ว เราก็จะทูลขอ พระองค์ได้ตรัสกับเราในพระคัมภีร์ว่าพระองค์ทรงประสงค์ที่จะช่วยเราจากความผิดบาป และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราจะมีชัยชนะหลังจากที่เราได้ทูลขอต่อพระองค์แล้ว เรารู้ได้ก็เพราะว่าพระองค์ทรงตรัสแล้วและพระองค์จะไม่ทรงโกหก ฉะนั้นเราจึงสามารถเชื่อในพระสัญญาของพระองค์ได้ เมื่อเราทูลขอ เราต้องยอมรับในความจริงที่ว่าพระวจนะนั้นจะเป็นจริงเสมอ ขอบพระคุณพระองค์สำหรับของประทานนั้นและทำเหมือนดังว่าสิ่งนั้นได้เป็นจริงแล้ว โดยไม่มีการคาดหวังถึงหลักพิสูจน์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกรหรือการมองเห็น พระสัญญาของพระองค์จะเป็นจริงได้ก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อของเรานั้นเอง

9. อะไรเป็นขั้นตอนที่สามที่เราต้องทำความเข้าใจเมื่อเราอยากเอาชนะความบาป?

โรม 6:11 เหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่า ท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

หมายเหตุ: คำว่า "ถือว่า" หมายถึงการเชื่อหรือคิดว่าได้สำเร็จแล้ว ให้เรานึกถึงเรื่องราวของเปโตรในพระธรรมมัทธิว บทที่14 พระวาทะของพระคริสต์ทำให้เปโตรสามารถทำในสิ่งที่เป็นไปได้ นั่นก็คือการเดินบนน้ำ ตราบใดที่เขาปฏิบัติด้วยความเชื่อในพระวาทะของพระคริสต์ เขาก็จะสามารถทำสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ในทันทีที่เขาสงสัยในพระวาทะของพระเจ้าเขาก็จมดิ่งลงไป แล้วตอนนี้อะไรล่ะที่เป็นสิ่งซึ่งเป็นไปได้ที่เรา กำลังกังวลอยู่ อาจไม่ใช่การเดินบนผิวน้ำแต่อาจเป็นการมีชัยชนะเหนือนิสัยแห่งบาปบางอย่าง พระคริสต์ได้ตรัสว่าพระองค์จะทรงประทานชัยชนะให้แก่คุณ ตราบใดที่คุณเชื่อว่า คุณจะได้รับ คุณก็จะได้รับชัยชนะซึ่งไม่ใช่เรื่องยากเลย พระวาทะของพระเจ้าจะประทานอำนาจถึงแม้ว่าคุณจะรู้สึกว่ามันจะอยู่ที่นั่นเสมอ และมันจะยังคงอยู่ที่นั่นตราบใดที่คุณยังคงยอมรับด้วยความเชื่อ และถึงแม้ความปรารถนาแห่งบาปยังคงอยู่แต่พระเจ้าจะทรงประทานกำลังให้เราสามารถควบคุมความปรารถนาเหล่านั้นได้

10. อะไรเป็นขั้นตอนที่สี่ที่เราต้องทำความเข้าใจเมื่อเราอยากเอาชนะความบาป?

โรม 13:14 แต่ท่านจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้บำเรอเนื้อหนัง

หมายเหตุ: ความมั่นใจในอำนาจของพระเจ้านั้นแข็งแกร่งมากถึงขั้นที่ว่าจะไม่มีการคิดพิจารณาให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของความบาปอีกและไม่มีการสนับสนุนความล้มเหลวด้วย ซึ่งชัยชนะไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังของเราเองแต่ขึ้นอยู่กับอำนาจของพระเจ้า แผนการใดๆที่อาจเกี่ยวข้องกับการประนีประนอมก็ จะถูกละทิ้งไป

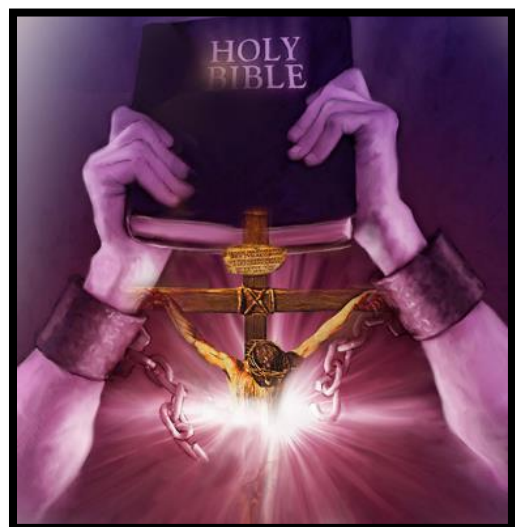
11. หากผู้หนึ่งผู้ใดสงสัยในพระวาทะของพระเจ้าและล้มลงในความบาปจะเป็นอย่างไร?

1 ยอห์น 1:9 ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

หมายเหตุ: พระองค์จะทรงช่วยให้เราเป็นอิสระอีกครั้ง แต่การที่พระองค์ทรงช่วยให้เราเป็นอิสระนั้นก็เพื่อเราจะได้มีความเชื่อที่หนักแน่นและมั่นคงในพระองค์ ความขมขื่นของความบาปสอนถึงความอ่อนแอและความไร้ค่าของเรา ความหวานชื่นแห่งการอภัยสอนถึงอำนาจแห่งการทรงช่วยของพระองค์ แม้เปโตรจะจมลงเมื่อเขาสงสัยในพระวาทะของพระคริสต์ สิ่งนี้ก็ได้เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ที่จะให้เขาเดินบนน้ำได้ ซึ่งไม่ใช่อำนาจของพระเจ้าที่ล้มเหลวแต่กลับเป็นเปโตรต่างหากที่ล้มเหลวเมื่อเขาพึ่งพาอำนาจของตัวเอง และนี่เป็นการชี้ให้เห็นว่าเปโตรต้องมีความเชื่อที่เข้มแข็งมากขึ้นในการเชื่อฟังคำสั่งของพระคริสต์ ดังนั้นหากเราล้มลงในความบาป เราก็ต้องสำนึกผิดและมอบถวายชีวิตของเราให้กับพระเจ้า เราต้องมีความเชื่อมากขึ้นในพระสัญญาของพระองค์ ในบทเรียน "บทที่ 5 - การเติบโตในความเชื่อ" เราได้เรียนรู้หลักการบางอย่างในการเพิ่มพูนความเชื่อ ซึ่งพระสัญญาของพระเจ้าจะไม่มีอำนาจสำหรับผู้ที่ไม่มีความเชื่อ และในคำพูดของพระเยซูก็มีข้อจำกัดที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนคือ "ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด" (มัทธิว 9:29)

บทสรุป

พระคริสต์ไม่เพียงแต่มาเพื่อช่วยเราจากผลและความรู้สึกผิดบาปเท่านั้นแต่ยังช่วยเราจากอำนาจของความบาปอีกด้วย ซึ่งโดยความเชื่อในพระวาทะของพระเจ้าเราสามารถมีชัยชนะได้อย่างองค์พระเยซูคริสต์ ตราบใดที่เรามีความเชื่อในพระวาทะของพระเจ้า มันก็เป็นไปไม่ได้ที่เราจะทำบาป เมื่อใดก็ตามที่เราล้มลงในความบาปก็แสดงว่า ณ เวลานั้นความเชื่อของเราได้ละ

ทั้งพระเจ้าและไม่เชื่อในพระองค์ ฉะนั้นพระเจ้าจะทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ทุกๆวันโดยพระวาระของพระองค์ด้วยการเปิดเผยความผิดบาปและประทานอำนาจในการเอาชนะความผิดบาปให้แก่เรา (ยอห์น 17:17)

กฎแฉ 4 ดอก และ ชัยชนะ 4 ประการ

1. ตระหนักว่าชัยชนะเหนือความบาปนั้นเป็นของประทาน และไม่ใช่งานกระทำของเราเอง
1 โครินธ์ 15:57
2. อ้างถึงพระสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์โดยทูลขอต่อพระองค์ถึงพระสัญญานั้น มัทธิว 7:11
3. ให้เชื่อว่าพระสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงเพราะพระวาระของพระองค์มีพลังสร้างสรรค์ โรม 6:11
4. อย่าให้โอกาสหรือวางแผนในการทำบาป โรม 13:14

การตอบสนองของคุณ

คุณปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตทุกวันด้วยความเชื่อในพระวาระของพระเจ้าและมีชีวิตที่เป็นอิสระจากความบาปหรือไม่?

คำตอบ: _____

1 โครินธ์ 13

- 1 แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง
- 2 แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย
- 3 แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่
- 4 ความรักนั้นกีดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง
- 5 ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด
- 6 ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง
- 7 ไม่แคะไค้ร้ายเย้ยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนตัวของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง
- 8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาต่างๆนั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป
- 9 เพราะที่เราเรารู้นั้นก็รู้แต่ส่วนหนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง
- 10 แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป
- 11 เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ใคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย
- 12 เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียวนี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนได้รู้จักข้าพเจ้าแล้วด้วย
- 13 ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด